

The image is a composite. The foreground is dominated by a large, vibrant yellow sunflower with a detailed brown center. The background shows a landscape with a green hill, a field, and a group of people walking in the distance. The entire scene is bathed in a warm, golden light, suggesting a sunrise or sunset.

IVA ADAMCOVÁ

OTROKOVICE 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 14. ČERVENCE

Iva Adamcová – Otrokovice 14.7.2017

Ted' jste mě zaskočili, já jsem si šla nalít Vincentku a myslela jsem, že mě uvedou.... Tak já už tady zůstanu. Je vás tady hodně a těšila jsem se, protože už tento sál znám. Jsem tady asi po čtvrté a každé to setkání je krásné a začnu dneska tak trošku netradičně a chci vám osvětlit jednu důležitou věc.

Už minule, na posledním setkání v Besedě v Brně, jsem lidem vysvětlovala, že každá dimenze musí být uzavřena, a každá dimenze má jiná pravidla, jinou chemii, jinou fyziku. A do této fyziky nebo chemie těch pravidel těchto dimenzí vlastně patří i to, že stejná věc je vlastně posuzována jinýma očima. Já jsem nedávno, je to minulý týden z pátku na sobotu, jsem přespávala na Slunečnici, když jsme tam měli týdenní pobyt s lidmi, tak jeden den jsem tam zůstala a spala jsem a zrovna na té Slunečnici, mě vzbudil nádherný noční proces, kdy z mého těla v noci se rozvinulo dvanáct hadů, kteří přede mnou splekli nádherný koberec z hmoty, která pode mnou vlastně jakoby ztvrdla a zároveň mi začala sloužit. To je proces, který se stane vám všem. A všechno, co bylo před tímto procesem, to znamená, než vycházíte ze 3D, to znamená, než vycházíte z odporového stavu vašeho těla, které vás nutí být hmotným tělesem se jménem. Tak jsou pravidla, která běží do tohoto vývoje do tohoto bodu, ale jsou jiná. A vždycky, když někam takto jedu, tak pár dnů nebo týden předem se dějí zvláštní věci, které se pro vás pro budoucí účastníky dalšího setkání či besed připravují k pochopení a dnes to má být o pochopení a hlubokém pochopení praxe, co to znamená být pokorný.

Víte, věřící člověk ve 3D bývá považován za: modlícího se, něčemu usilovně věřícího, někdy až fanaticky a většinou také podléhajícího určitým principům jistým společnostem, které do té doby musel projít, aby se osvobodil od společenství a našlápnul si na tak zvanou cestu obyčejného lidství a obyčejného člověka, který je tím nejvyšším. A věřte mi, tím nejlepším, co doposud na této planetě bylo, protože vy jste se obalili na začátku třetí dimenze hmotnou složkou, která byla pro vás velmi důležitá. Hmotné vědomí, které je ve fázi lidství charakterizováno vlastně egem a chtěli byste se ho silou vůle člověka zbavit, tak tím budete nevědomě posilovat tento stroj. A budete zesilovat tento odpor. Vy máte milovat své ego! To je základní předpoklad, to znamená, máte jenom protančit ty své děje toho svého osudu a přijmout je.

Minulý týden mě rozesmála jedna paní, která pak ještě napsala další dopis, já ho pak přečtu. Je pro vás velmi důležitý, abyste viděli praxi, protože ona tu praxi žije a žila ji už dokonce před informacemi Ivy. Ale začalo tím, že ona mi poslala překrásný dopis, kde nádherně pochopíte, jak přesto, že mnohá tak zvaná pravidla 3D světa posuzují člověka buď věřícího anebo ateistického. Jak nemají pravdu. Vám, kterým se už mění vědomí, a vnímáte, že už vám padají klapky z očí, vy budete vnímat tuto pravdu, kterou vám nyní přečtu. A je to i záležitostí krásného vtipu, který jsem si trošku jedním slovem upravila, abyste nebyli v šoku, že jsem tak sprostá. Takže jsem toto slovo nahradila slovem „vole“. Tento vtip je z Ostravy, takže asi budete vědět, jaké slovo tam patří.

Tak. „Milá Ivanko. Pardon, vím, že mailů jsou mraky, a že bych přidávat neměla, ale zase nemůžu odolat. V povedené diskuzi pod článkem, kterak jsou Češi statisticky v

Evropě největšími ateisty a tudíž zaostalými budižkničemy a outsidersy, vyjevil se jeden z diskutujících následovně:

Přijde Ježíš v Karviné do hospody a posadí se. Číšník ho upozorní, hele tady si nesedejte, tady sedí štamgasti a vyhodí vás. Ježíš nereaguje. Ke stolu přijdou slepý, hluchý a horník. Kupodivu ho nechají sedět mezi sebou a Ježíš vstane, usměje se a řekne: „Za to, že jste mě nevyhodil, se vám odvděčím.“ Dotkne se slepého. Slepý vyskočí: „Óó, já vidím!“ Dotkne se hluchého. Hluchý vyskočí: „Óó já slyším.“ Otočí se k horníkovi a ten na něho: „Hele, nesahej na mě, vole, já mám invalidní důchod.“

To je žitá pokora! No uznejte....

Tak a tady jsme vlastně u gró věci toho, k čemu jsem vlastně chtěla přijít. 3D svět má své berličky, kterými dosahuje svých stavů, ale vy moc dobře víte, že teprve zmlknutím hmotného Vědomí, se stáváte plně věřícími. Přestože pro takzvaně věřícího člověka ze 3D jste ateista a nevěřící. Ale žijete už svůj osud takový, jaký je, a přijímáte jej.

Žena, která napsala tento email, poslala i další dopis a ten je pro vás dnes důležitý, protože vedle tohoto dopisu uvidíte, co to znamená skutečně žitá pokora. A možná i, že se vám zlehčí pohled na vaše vlastní trápení, protože uvidíte praxi a uleví se vám, protože mnozí z vás neřeší tak těžké věci, které ona vyřešila. A tady uvidíte právě ten spletený koberec pod nohama těch dvanácti hadů vašeho DNA, který vám začíná sloužit. Ale vy musíte v praxi prokázat tento děj, přijetí. Takže pozorně poslouchajte. Tento dopis je velmi důležitý.

„Ivanko, nechci zatěžovat romanopisectvím a velmi jsem váhala, zda psát, ale jak se průběžně vracím k přednáškám a slyším tolik rodičů, že se trápí se svými dětmi závislými na čemkoliv, ono je prakticky fuk, jestli se jedná o drogy, gamblerství či anorexii. Možná by někoho z nich příběh, kterak někde může být i hůř a přesto se dějí zázraky, mohl povzbudit.

Můj synek jediný byl velmi příčinlivé mládě. Začal už někdy v osmi letech obratným lhaním, záškoláctvím, vandalismem, drobnou trestnou činností a šikanou. A rychle a plynule se od lehkých drog přesunul ke tvrdým, ruku v ruce s vážnými kriminálními delikty. Byla jsem na něj sama. Peníze od výplaty k výplatě, navrch pár mých chorob dědičných plus vyrobených odpory, prostě mazec.

Vyzkoušela jsem úplně všechno: od důsledného domácího dozoru přes zapojení ve sportech, psychology, kurátory pro mládež, ale všechno bylo marné. Při každém zazvonění telefonu strnutí, jestli je to jen ředitelka školy, policajti, či špitál anebo rovnou funebráci. V jeho čtrnácti už byla situace neudržitelná a byla jsem nucena nechat ho okamžitě sebrat a odvézt do ústavu, dřív než zabije sebe nebo někoho jiného. A nastaly další roky očistce. Vždy pár týdnů světlejších chvil a naděje, pak zase sešup dolů, ale odevzdala jsem.

Nakonec jsem skutečně odevzdala vyčerpaná marnými snahami do morku kostí úplně na dršce opravdu smířena, že skončí jako troska někde v pangejtu anebo někde ve vězení. Mechanicky jsem jen konala, co bylo třeba a bylo mi už fakticky jedno, co se stane dál. Jako poslední pokus jsme se s vychovateli domluvili a navrhli soudu

prodloužení ústavní výchovy do devatenácti let. Syn po dalším zvratu běsnil. Vyměnil pervitin za heroin. Vše se naprosto zdálo beznadějné. V naprosté nevíře nás všech, kteří jsme jej znali a záleželo nám na něm, dokázal syn dva měsíce před propuštěním ze dne na den s tvrdými drogami skoncovat a ještě složit závěrečné zkoušky na učilišti. Jeho proměna nejvíc ve výrazu očí byla a je neskutečná.

Už je to více jak pět let, kdy je čistý. Teď už dobu pracuje, má báječnou přítelkyni a vede normální život. Občas se zastaví v pasťáku pozdravit oblíbené vychovatele a povzbudit ostatní kluky, že to jde a že existuje cesta ven a stal se tak trošku legendou.

Aby to ale zase nebyl takový happyend, tento příběh má pokračování.

Od okamžiku zázračného synkova obratu jakoby se rozpoutalo peklo samo a on začal sklízet svojí setbu. Série špatně placených prací od nevidím do nevidím s mizerným zacházením. Pokoušení od bývalých kumpánů k lehčímu živobytí. Spousta zdánlivě nespravedlivých útoků ze všech stran. Ustál to. Dál denně stával ve tři ráno, aby si těžce odmakal svých dvanáct hodin. Odolal nabídkám kamarádíčků a poměrně smířlivě snášel křivdy v uvozovkách. Jen jsem sledovala zpovzdálí, občas slovy povzbudila a ani jsem nedutala. Ale jenom zpočátku. Po zhruba dvou letech těchto útrap mi ho začalo být líto.“

Teď dobře poslouchajte. Toto je důležité. Smíření a pokora musí být úplná. Protože jakmile podlehnete zase nějakému takovému nabízenému negativnímu odporu, nastává pokračování. Abyste viděli, jak vše na sebe navazuje.

„A zpočátku počala jsem do něj dout, že už by si snad zasloužil lepší zaměstnání. Když od známého přes facebook dostal na práci v Anglii, nadšeně jsem ho podporovala ke změně a ještě mu koupila jízdenku. Ó můj Bože. Onen známý z facebooku fungoval jako volavka pro balkánskou mafii obchodníků s lidmi, jimž se syn dostal do spárů. Šestnáct hodin denně práce na místní skládce jako otrok, v podmínkách podobných koncentračnímu táboru... za trochu jídla, s bitím, výhrůžkami, mučením, dozorcí budícími i těch pár hodin v noci hodinu co hodinu, obklopen zbědovanými zoufalci se stejným osudem bez možností úniku. Při uší té hrůze až zázračné štěstí a to, že v prvních chvílích po příjezdu se mu instinktivně povedlo schovat občanku a sim kartu, protože doklady a telefon byly jinak okamžitě odebrány. Dovolal se mi v jedné nestřežené chvíli ve tři ráno, šílený hrůzou, vyčerpaný hladu, dřinou, horečkami a hlavně strachem z mučitelů, kteří předchozí den zabili jeho spolubydlícího. Pokoušela jsem se ho uklidnit, jak to jen šlo. Spolu jsme hledali slabé místo jak a kdy by se odsud dalo uniknout. Času k hovoru bylo málo a rychle jsme se museli rozloučit.

Za pár hodin jsem cítila, že je opravdu zle. Tělo se mi úplně srolovalo hrůzou. Později se potvrdilo, že oprávněně, protože oslabený horečkou a vším ostatním, odmítl jít do práce a tou dobou dostával nakládačku a rozhodovalo se o jeho bytí či nebytí. No, nepřála bych nikomu. Ze smrti jsem nikdy neměla strach, ale nevědět, jestli moje dítě žije či ne, jestli je zmrzačené, dál otročí v nelidských podmínkách anebo ho ubili a nikdy se nedovím, kde a jak skončil a navíc jsem mu jízdenku do tohoto pekla koupila já. Vůbec jsem nevěděla, zda s tímto dokážu žít. S vypětím všech sil, anebo možná už úplně bez nich, jsem kývla. Ano, jestli je to tvá vůle, můj bože, tak se staň. Přišla

obrovská úleva. A když jsem úplně později únavou usnula, dostavil se sen, vize, kdy mi moje milovaná zemřelá babička přišla říct, ať se nebojím, že žije a že bude všechno v pořádku.

Přesto ten týden, než se mi opět v noci ozval a šťastně hlásil, že se mu útěk povedl a je o pár set kilometrů dál, byl nekonečný. Opět pomohly zázračné náhody v uvozovkách. Domů už se pak dostal díky nečekaným dobrým duším hladce a rychle, vyzáblý a s nočními můrami, ale celý.

Tohle všechno se odehrálo ještě v době před Ivankou, když jsem potom za nějaký čas objevila a vyslechla Staré Křečany, jaj, to bylo takové radostné pohlazení a souznění z hloubi duše a vlastní zkušenosti. Jak je to s lidskou vůlí a usilováním, o tom jsem se bohatě přesvědčila už ve fetácké éře. Jojo, hovno, hovno, zlatá rybko. Ale jedinec obvykle musí padnout úplně na držku, než se sám přesvědčí. Je to takový obrovský podvod a klam, jedno veliké divadelní představení, avšak díky Bohu zaň a za Ivanku, za doplňující dílky puzzle k celkovému pochopení, že vše je dobré a jedno. Omlouvám se za ten epos, ani nevím, co mě to popadlo šfárat se v minulosti, ale třeba to někomu bude malinko k užítku. A když tak koš je taky bezva vynález. A už fakt zmlknu a slibuji na svou čest. Děkuji, zdravím a objímám. Jana.“

Tohle je člověk, ze kterého spadla pouta hmotného vědomí. Tohle je praxe a já si myslím, že bychom jí měli zatleskat..... Tady vidíte věřícího člověka. Tohle je stav Boha, kdy Vědomí je silné nad hmotnou schránkou a kdy neútočí na ty, co ubližují vašemu dítěti či vám, či komukoliv jinému. To přijetí a pouze konání tělem potřebujete sami prokázat a prožít a toto je praxe a to je skutečná víra.

Co to znamená skutečná víra?

Víra je pouze slepá, to už víte. Víru potřebujete potvrdit svou praxí a pokora jediná vás přivádí do stavu božského, to znamená, že tou praxí dojdete sami k sobě neboli ke stavu původního Boha, který ještě nebyl obklopený hmotou složkou. Bílí mágové si myslí, že vzpomenout si znamená, vzpomenout si na všechny minulostní inkarnace, které se tam objevují v hladině bílé magie. Tak to není. Vzpomenout si na stav bez vězení, to znamená, než jsme byli vyhnání z ráje, znamená vzpomenout si na stav čirého bytí, kterými jste vždy byli. Jste a budete. Jenom dočasně jste byli vyhnání z ráje, ale výstup zpět je nastaven ve vašem těle. Tím ale jste získali obrovské prožitky, které musíte potvrdit praxí, které dokáže každý jednoho dne. A proto máte jenom obyčejně žít.

Já jsem vám proto ještě přinesla, než začneme všechny ty otázky, krásný dopis, který přišel dneska, taky vám všem směřovaný, i když ta paní to neví, abyste viděli, že vlastně ona, která odmítá odejít do páté dimenze, ji žije. Abyste viděli, že máte přijímat všechno tak jak leží a běží a jaká je skutečná praxe. Ten, který by odmítal stav svého egoismu, ten skutečně příkládá navrch hmotnému vědomí a svazuje se více

„Krásný den, Ivanko. Poslouchám jednu z vašich přednášek a tak nějak mi do mozečku přišlo, abych vám napsala. Ani nevím proč. Možná proto, že se na přednáškách řeší odpory, bolesti a potřebné dotazy a tak by to chtělo malou změnu.

Já mám úplně opačný, nevím jak to nazvat, asi názor nebo malý odpůrek nebo prostě jen pocit.“

Já to pak paní vysvětlím, jo až to skončí.

„Mně se nechce do 5D. Po dvou letech poslouchání přednášek jsem zjistila, že jsem tady ve 3D tak spokojená. A z toho pak plyne další spokojenost. Já si prostě tak nějak žiju. Neznám Bibli, nezajímají mě dimenze, další vesmíry, nečtu duchovní literaturu, nemám dotazy. Od malička jsem byla trénovaná v tom, že jsem ta horší. Doma vždy byla lepší moje sestra, po svatbě pak moje švagrová, a že paní máma, se kterou jsem žila, byla dost dobře vybraným andělem. Dnes vidím, že to, co jsem občas obřečela nebo řešila vztekem, vlastně bylo vhodnou přípravou. Teď mě jen díky tomu jen tak něco nerozhodí. Ani pomluvy, ani ironie. A tím, jak jsem pořád vytlemená, tak tyto situace úplně přestaly anebo si jich nevyšímám anebo mi nedojdou. A to, že mi občas něco nedojde, tak v tom jsem mistr.“

Výborně.

„Musím říct, že od té doby, co loni odešla paní máma, tak si sama sobě děkuju, jaký jsem si vybrala život. Opravdu, co jsem povolila, tak je to život v pohodě. Je pravda, že pořád to mám tak, že mě situace občas rozhodí nebo rozčílí, ale jen tak asi na osm, deset vteřin, pak se hned narovná a kolikrát se začnu smát. Úplně hned vidím, jakou hovadinku jsem si naordinovala a zase jsem sama sebe nachytala. A musím říci, že když je tam těch osm až deset vteřin mé negativní reakce, tak se mi málokdy stane, že by byla negativní reakce i z té strany protější. Naopak, většinou dostanu takovou lekcičku positivity, ze které jsem tak nadšená, protože si tak spoustu věcí ověřuji.

Začala jsem se věnovat bylinkám. To je fakt štěstí, když člověku poprvé vykvete na záhonku mateřídouška. Zatím co všichni sousedé nadávají na přesličku, co nám zapeleveluje zahrady, tak já si s ní chodím povídat. Dokonce i můj manžel už na ni nenadává, protože ji bude mít v šamponech. A minule mi sám od sebe zalil bylinkový záhon, aby moje bylinky neměly žízeň. No to mě dojalo. Dokonce mi slíbil, že mi na zahradě zlikviduje kus zatravněné plochy, abych pro ně měla další prostor. Naprostým vrcholem bylo, že mi schválil i s mírným nadšením podání přihlášky na farmaceutickou fakultu, tří semestrový obor léčivé bylinky. No toto všechno bylo řekněme ještě vloni téměř neprůchodné.

Co se týče toho dojetí, to bych mohla dělat placenou plačku na pohřbech. Miluji divadlo. Pokaždé odcházím ubrečená dojetím nebo smíchy. Kamarádky, které mě znají, už si ze mě ani kvůli tomu nedělají legraci. Jen se mě před představením zeptají, jestli mám kapesník anebo větší plátno.

Proč to všechno píšu? Abych si možná i sama sobě vysvětlila proč se mi do 5D nechce. Miluji emoce, miluji bylinky, miluji jídlo, miluji srandu, a když si představím, že někdy tak zhruba ve dvacáté páté dimenzi bych mohla být třeba jen vesmírným slizem, tak já si teda tady ve 3D pobudu. Život nemám úplně růžový. Mám cukrovku. Bolí mě někdy od porodu, to už je někde 20 let, klouby, mám nadváhu, občas ženské problémy a bolesti hlavy, ale mě to nevadí, protože ty zdravotní problémy nejsou zase tak veliké a omezující. Dá se s tím v pohodě žít.

Vidím to okolo sebe, že si fakt nemám na co stěžovat. Navíc, díky zjištěné cukrovce jsem shodila deset kilo - zatím, takže je to moje kámoška, na kterou se můžu vymluvit, když mi na návštěvě vnucují sladké. Situaci mám ulehčenou i v tom, že mám výklad z Knihovny Palmových listů a čeká mě krásná duchovní cesta. A já už si jí tak nějak žiju a musím říct, že si občas uvědomuji, že tím duchovním učitelem začínám být. Sice o duchovnu nevím nic, ale přesně jak říkáte vy, klidem a srandou, nic víc v tom není. Ano, přesně tak.

A hlavně nic neočekávat. To jsem se naučila a platí to na všechny strany. Pak člověk zažívá věci, které ho potěší a dojmou, aniž by je potřeboval. Já už si kolikrát ani neuvědomuji, že bych vůbec něco mohla očekávat a to je pak příjemnější. Kamarádka mi řekla, že její manžel bezpečně pozná, že my dvě si telefonujeme, protože s nikým jiným se u hovoru se tak nenatlemí jako se mnou...

Anebo v knihovně jsem indiánsky označena jako ta milá paní, co se pořád směje. Anebo se dozvím, že to té můžeš říct, že jsem jí v životě neviděla našťvanou. Nic mě v noci nestraší. Nemám žádné vize, žádné pocity, žádné zázraky, žádná světla, v noci žádné bytosti. Žiju obyčejný třídní, hmoťácký, klidný život, takže většinou ani nevím, o čem to mluvíš, nebo o čem to lidé v dopisech píší. A jsem za to ráda. Tak, sečteno a podtrženo, jestliže v dalších dimenzích nebude sranda a čokoláda, meduňkový čaj, kafíčka s kámoškama a moje divadelní slzy, tak já bych tady s dovolením raději zůstala. Pro mě cesta výš je škoda. Děkuji za přednášky. Díky nim se mi v hlavě uspořádala spousta věcí, kterým jsem do té doby nerozuměla. Spoustu jsem pochopila, hlavně se mi ulevilo, že vlastně nic chápat nemusím.“

P:S. Ještě jedna zajímavost. Narodila jsem se a třicet let žila pár kilometrů od Slunečnice. Teď žiju v té samé vzdálenosti od Řípu. Téměř proti Řípu pracuji. No není ta moje cesta krásná?“

Ta taky zaslouží potlesk. Ale já jsem uřvaná smíchy. Tak tohle už je skoro 5D. Má smůlu. Ano, tohle je člověk, který přijímá. Ten, kdo by se chtěl úsilím vůle člověka dostat do 5D a odmítal by vlastně všechny tyto věci. Negativní emoce tato žena už nemá. A když tak velice krátké, pár vteřinové. Všechno, co se tam odehrává, toto je obyčejný život obyčejného člověka. Vize ani strašení také nemá, protože neprokazuje její hmotné Vědomí sílu nad jejím Vědomím Boha. Z ničeho si nic nedělá. Přijímá věci. Vyvíjí se spolehlivě a nebere nic jako špatné. Takže ona skutečně téměř stoprocentně splňuje podmínky. To se bude pořád vylepšovat. Jediný zádrhel bych viděla v tom, že odmítá jít do 5D, ale to se jí podaří. Ono se jí totiž nemůže cesta zastavit tak jako nikomu z vás. Ta planeta s vámi letí a to DNA se neustále splétá směrem dopředu. Takže opravdu, měli byste se nechat tou lodí unášet pořád dál a dál, protože nic jiného vám totiž nezbyde.

Teď k vašim dalším otázkám.

„Jmenuji se Ivo. Mám 44 roků. Už od malička mám v sobě nějaké nutkání a hledám odpovědi na otázku, kdo jsme? Odkud pocházíme, jaký je vlastně smysl života? Prožil jsem nádherné dětství. Rodiče a sourozenci

byli skvělí. I když jsem křtěný, nikdy jsme nechodili do kostela. Občas mě do kostela vzala moje babička, ale já jsem měl v kostele stále divný pocit. Dalo by se říct, že ve mně jako u malého chlapce, naháněl strach. Jsem věřící člověk. Navzdory tomu věřím v nějakou vyšší moc, universum, lásku, to je můj Bůh. To, co jsem poslouchal občas v kostele, mi nedávalo smysl. Později, v pubertě, jsem začal číst knihy od Ericha von Danikena a různou literaturu o ufo. Hledal jsem odpovědi na své otázky, ale stále nic. Vlastně mě to drželo až do dospělosti, dokud jsem se neoženil a založil si rodinu a na ostatní věci najednou nebyl čas. Moje hledání pravdy dostalo pauzu. Když v roce 2013 zemřel náš milovaný otec, byla to pro mě těžká rána. Máma to nesla statečně, ale těžko. Sestra, která tehdy žila na Kypru, přemluvila matku, aby za ní na chvíli přijela. Tehdy zasáhla druhá rána osudu. Matka měla nehodu, srazilo jí auto a v nemocnici v Nikozii bojovala o život. Hned jsem vyhledal cestu na Kypr a celé dny i noci jsme se sestrou strávili v nemocnici. A tehdy mi sestra, která se o duchovní věci zajímala, dala knihu Strovolovský mág o kyperském léčiteli, který se jmenoval Daskalos. Oba dva díly jsem s nadšením přečetl, kdy jsme trávili čas v nemocnici. Všechny tyto události a tato kniha mě nakoply a já jsem toužil najít pravdu. Tehdy jsem se dostal k vašim přednáškám a později mě moje hledání přivedlo k dílu Ve světle pravdy Abd-ru-shina a následně na to v přednáškách pánů Marschnera, Kříže.

Konečně mi začala dávat smysl i bible a pochopil jsem, že jsou to obrazy a podobenství, je třeba i k jejímu čtení mít přístup. Děkuji Bohu, že mě to přivedlo na tuto cestu poznání a že mi život konečně začal dávat smysl a že mi otevřel oči a ukázal mi, že je potřeba začít od sebe hledat své chyby, pracovat na nich. A teď se konečně dostávám k otázce, kterou na vás mám. Abd-ru-shin ve svém díle hovoří o stavbě stvoření a o původu a podstatě duchovních zárodků člověka. Hovoří, že jsme jiné podstaty a božské sféře bychom se ani neuměli přiblížit, protože bychom nesnesli sílu světla, která tam vyzařuje. Hovoří o našem domově v nižších sférách prvotního stvoření. Vy nás ale všechny nazýváte Bohem. Doba, ve které dnes žijeme, je podle Abd-ru-shina ohlášený poslední soud a potom má nastat ohlašovaná tisíciletá říše. Je to vlastně přechod do páté dimenze, o které vyprávíte ve vašich přednáškách?

Pan Marschner ve svých přednáškách hovoří o časovém omezení trvání druhotného tvoření a tedy i našeho vesmíru a naší planety a o této době jako o poslední šanci pro lidské duchy skončit svůj duchovní vývoj. Odpoutat se od hmoty a vrátit se domů. Podle jeho slov je Zem jedinečné místo na vývoj lidských duchů a ti, kteří to nestihnou, ty čeká duchovní smrt, tedy smrt mého já. Tvrdí, že není jiné místo a jiná planeta, kde by

tito duchové mohli dokončit svůj vývoj. Vy však tvrdíte, že vývoj mohou dokončit i na jiné planetě, která je ještě ve třetí dimenzi.

Milá paní Ivanko, bud' jsem špatně pochopil něco ve vašich přednáškách anebo v díle Ve světle pravdy. Mám v tom trochu zmatek. Nevím, jak s těmi informacemi naložit. Prosím, pokud víte, dejte mi odpověď, možná mi ukážete, kde dělám chybu ve svém chápání. Dopředu děkuji za odpověď a přeji vám hodně štěstí. S pozdravem Ivo.

Milý Ivo, já nevím, jestli tady jste nebo budete poslouchat někde jinde. Jistě se, jestli odpověď máte dostat, tak se jistě dostane až k vám. Teď budu odpovídat pro vás tady, protože tato otázka je velice důležitá. V době před tím, než jste byli obaleni vlastně hmotnou složkou, tak jste byli čirým bytím. To je vaše základna. Po obalení a celé cestě přes třetí dimenzi, která dnes v této době končí, protože planeta letí neustále dál a bude pokračovat přes další dimenze, se dostáváme po třetí dimenzi do tak zvané kratší dimenze, což je čtyřka a to je období, které je velmi důležité pro lidi, kteří už mají nažito. A tady se tvoří tak zvané zkoušky. V této době 4D dimenze, to znamená bráně do 5D /vždycky každá lichá dimenze je velmi důležitá a dlouhá, ta krátká dimenze je také důležitá, ale je krátká/, a protože to je jenom čas ta 4D, který přichází těsně před změnou vědomí jedinců, kteří musí prokázat žití v praxi, že mohou přestoupit do tak zvané „vyšší třídy“ to znamená změny myšlení. Základním rysem 3D světa je, že jste se považovali za hmotu se jménem. Nikdo vám nemohl nikdy vysvětlit a nebylo to ani v moci učitelů, kteří informace měli. To znamená, že v časoprostorové křivce, kde všichni tito autoři napsali své knihy, byly všechny informace v té době pravdivé a správné. Pozor, ony jsou pořád stejné i ty pravdy, které tam jsou, ale jsou pouze rozšířené pro to, abyste je lépe pochopili.

Ano, vaše Božství je obrovsky silné. A je tak silné, že v době, kdy jste se obalili planetou, tak po celou dobu by vaše hmotná složka nemohla snést celý obsah vašeho původního Božství. Proto vývojově při průchodu vaše tělo využívalo střídající útoky na zbytek světa. To znamená, drobilo vaše vědomí dokud nebudete mít schopnost a sílu přijmout úplně všechno v ději iluzi hmotné složky. Už na základních přednáškách jsem vám vysvětlovala, že vaše Božství je tak silné, že kdyby přišlo dřív, než jste připraveni..... a člověk 3D usiluje o to, aby to Božství měl pořád větší a větší a vy nevíte vlastně, že v každém okamžiku automaticky vteřinu po vteřině, se k tomu svému Božství vlastně dopracováváte zkušenostmi a praxí přijetím v tomto životě.

Kristus vám to ukázal a vysvětlil. Člověk Ježíš byl obyčejný, který tenkrát zjistil tuto pravdu právě svojí obyčejností, protože v té době končila jeho časoprostorová křivka. Dostal se do bodu, ve kterém je dnes spousta lidí, to znamená v hromadném druhém příchodu Krista, to vy zažíváte. Krista má v sobě celá planeta neboli veškerá hmotná těla. Dokonce i těla zvířat a těla rostlin, ale těm ještě trvá časoprostorová křivka dál. Tady se jedná o nejvyšší inkarnační složku časovou v lidském těle. Vy jste nejdál. Jste tu nejdřív. Nejdéle jste tu. Takže tady vlastně vám, části lidské populace a civilizace, dochází k vzpomnutí si na to, kdo jste dříve byli.

V čase, kdy byly psány tyto knihy, nebylo možno vám to sdělit. Nebylo to možno sdělit ani ve fázi osvíceného člověka. Vezměte si, kolik lidí tady za tu dobu bylo osvícených, ale museli dodržet časovou dobu letu planety, než se dostaneme do této fáze, kdy překračujeme hmotou planety do stavu 5D. Takže všechno tady, veškeré ty informace, jsou jakoby pánem hmoty přetočené, malinko opravené, abyste se třeba báli něčeho. To je strašně důležité. Třeba tady past hmotného vědomí je, že třeba tady se píše, že na Zemi je spousta lidských duchů, kteří to nestihnou. Protože některým z vás, kteří pochopí po zkušenostech, těm to bude jedno, ti projdou a ti co se budou snažit usilovat a zvyšovat vůli člověka, proto aby se dostali do páté dimenze, tak ti se tam automaticky nedostanou, protože ti zvyšují vlastně svůj egoismus. Svůj odpor k tomu, co se děje. A tento proces se musí pochopit.

Takže všechny informace, které všemi osvícenci do této doby byly, to není jejich nedostatek. Oblékli si pouze tělo, které nesmělo vydat svědectví vyšší. Podstatné svědectví, které vlastně vám vydala Iva, je, že osud planety je v rukách jejího DNA a ten je upleten až do jejího zániku v hodně vysokých dimenzích. Až pak se hmota rozpadne a už ho nebudete potřebovat ani hmotnou základnu. Ale toto DNA máte v sobě. Vy tam máte v tom vašem lidském těle všechny děje až do zrození, ale máte tam všechny děje, které jsou budoucí a jsou tam všichni vaši potomci, jejich jména, jejich tváře, veškeré děje, které tam přicházejí. To všechno máte v sobě, protože každý z vás je univerzálním Bohem.

V této době mi dost lidí píše jak to, že já říkám o někom, že třeba dělá bílou magii, když ten člověk pomáhá lidem, ale já taky pomáhám, že dokonce třeba i Statek Slunečnice se jmenuje Centrum duchovní pomoci. Tak já vám teď vysvětlím, prosím vás, jaká je pomoc Ivy.

Iva nikdy nezasahuje do karmy. Do karmy zasahují léčitelé neboli bílí mágové, kteří žijí v pozici duality a odsuzují nemoc druhého člověka nebo problém za špatný. Mají sami proti tomu různé negativní emoce. Tito lidé vám ale nemohou pomoci. Naopak, neví o tom, že vám ubližují. Ve své třídě si ale musí projít tímto dějem, protože potřebují prožít tyto stavy, které jsou nekonečné a projít spoustou zkušeností, kdy zjistí, že vlastně nepomáhali. Každý z vás si totiž musí stav hmoty zaplatit. Zaplatit ve své nemoci nebo ve svém ději osudu, který máte nastavený, a přijmout to v pokoře, jinak se totiž odpor k vaší nemoci zapisuje dalším odporem, to znamená dalším budoucím nedostatkem hmotného těla, které se někde projeví, a hlavně se stáváte hmotou, když proti něčemu odporujete. Cesta každého z nás je nastavená. Takže Iva pomáhá tím, že vás učí, jak si pomůžete sami.

Vy už ve své DNA, protože to je i moje DNA, máte, co pochopíte z tohoto infu, ve který čas, na kolik procent. Zkrátka jsme spojeni, aniž byste si to uvědomovali. To spojení tady bylo, už když vnikla planeta a bude pokračovat dál, což si neuvědomujete. Vy jen máte vždycky žít v tom okamžiku, který zrovna prožíváte. V tomto okamžiku, ve kterém cokoliv řešíte, máte přijímat s tichem nitra. To je jediné, co se po vás vyžaduje a co vaše tělo vám nikdy nedovolilo, protože útočilo odporem na různé bytosti kolem vás a na různé situace. Jakmile přijmete, nenecháte tělo křičet, začnete mu vlastně velet, svým způsobem.

Ano to je velení, že mu vysvětlíte, že to je váš osud a pokud se to děje, že jste to chtěli. Tehdy budete osvobození. Aurické sezení nebo sezení, které vlastně lidé kdy chtěli, doufám, že to uslyší velké množství lidí, protože lidi píšou neustále stejné otázky, jednotlivá sezení prosím nedělám. To by muselo být obrovsky extrémně výjimečné a není na to čas. Dělán vlastně skupinová sezení, ale ani ty nejsou důležitá. Tam jde o to, že si ten člověk uvědomí spoustu věcí. Tehdy ani nic nesnímám. To je taky v otázkách vás všech, kteří píšete. Vy, kteří jste pochopili jakkoliv, pustíte pouze část platby, která je připravená, ale je to vaše práce, neboť jste pochopili sami věci, které se kdysi dávno odehrály. A smí to dělat pouze učitel, který vás k tomuto vlastně dovedl, k tomu pochopení a pozor, musí tento učitel také mít své podmínky. To znamená, že musí být vyvedený Bohem neboli inkarnacemi.

Já jsem nikdy neměla žádné dary a nemám dary. Ty jsem všechny odložila, protože dar není „dar od Boha“, je vývojově, ale je vložen do hmotné složky. Každý dar, který tady používá člověk v bílé magii, je vlastně odporem k tomu, co se děje a on ho využívá. Teď k němu chodí lidé, aby se zbavili těchto věcí. Touto cestou to nejde. Každý z vás musí přijmout to, co přichází a tím ukončíte proces ve 3D.

Vzhledem k tomu, že pravidelně sleduji vaše diskuze a příspěvky na internetu a dění kolem vás, je mi jasné, že jste velmi zaneprázdněná osoba. Přesto nyní už po druhé, jednou jsem potřeboval pomoci vysvětlit téma mít a nemít děti, se na vás obracím s jiným tématem. Předem se omlouvám, že jde o poněkud smutnou a násilnickou složku člověka, což je násilí obecně. A lámu si s tím hlavu zejména v těchto okruzích. Za prvé, člověk nahodile umírá například autonehody, utopení. Dá se v tomto bodě mluvit o jakési karmické zátěži?“

Pokud umíráte, ano je tam obojí pozice. Je tam, jakým způsobem umíráte. Když je to autonehoda nebo není do toho nikdo druhý zainteresovaný, tak je to pouze váš vybraný, pozor, úsek pobytu ve hmotě. Nikdo to nemůže ovlivnit. Vy jste chtěli zrod, vybrali jste si, vaše vědomí Boha si vybralo, vstup a zároveň s tímto vstupem, protože DNA této hmotné složky, kterou na sobě nosíte a jmenuje se vaším jménem, má svůj bod, který odkládá a spousta druhých hmotných složek je na nich závislý, protože se máte všichni v osudu. To je nastaveno.

Každý jednotlivec, i kdyby to byla vaše rodina a vy byste potom v tom bodě třeba odkládal tělo, je důležité pro každou hmotnou složku, pro každé jednotlivé tělo zúčastněné. To znamená, že ti kteří by neuměli snést úmrtí rodinného příslušníka, tak ti si to samozřejmě do osudu vyberou do té doby, než se naučíte přijímat cokoli. Vy si totiž můžete vzpomenout na váš osud jenom jako Bohové. Ale tehdy už v tom Božství vám je to jedno, co se děje. Jako člověk si nemůžete vzpomenout. Vy byste odmítali jít dopředu do svých osudů. A to by byl zase váš odpor, který by vám zhoršil dění. Takže vidíte, že je to nemožné. Vy nemůžete obejít nic. Je to vaše vyučování k tomu, jak přijmout a nalézt sám sebe, protože planeta je jedna bytost a vy vlastně hraje obrovskou hru na schovávanou se sami sebou, s nikým jiným. Nikdo jiný neexistuje. Člověk 5D pochopí.

Nedávno jsem mluvila s paní, která ještě jsem cítila, která jakoby chtěla mít obavu z toho, že si nebyla jistá, co vůbec mi spadne do ruky a co ne. A ten člověk ještě bylo jasné, že těmto věcem tak jako moc nerozumí, tak jako co teda bude, když teda to odloží. Říkám: „ Podívej se, ucelený člověk 5D by nikomu nic záměrně nesbíral. To je tvoje práce. Pokud jsi pochopila, něco vypadne, pokud jsi nepochopila, nic nevypadne. Kdybych já vůli Ivy, a Iva nemá svou vůli a prokázala to vlastně na celém životě, někomu něco sbírala, tak budu ubližovat sama sobě a to já nikdy neudělám. Protože sama sobě bych vlastně ztížila cestu a stávala bych se hmotnou složkou a tohle je vlastně to, co je pro vás připraveno.“

Další část otázky:

„Za druhé, násilí vůči osobám, například vražda, týrání osob v rodu, v okruhu rodinném, úmyslné zabití dětí. V tomto bodě absolutně tápu. Pokud někdo někomu úmyslně způsobuje fyzickou trýznivou zvláště zavržení vhodnou bolest a posléze smrt o čem toto vypovídá a zejména co to znamená pro oba aktéry oběť a vrah, násilník do budoucna.“

To už vlastně víte. Každý z nás je celým, univerzálním Vědomím Ducha pod planetou, a aby sám sebe našel tak si každou inkarnací obléká svůj oblek, ve kterém jsou věci, které ještě před tím neodložil, to znamená, že jestli já dnes mám někoho zabít, mám projevit obrovskou agresivitu, zdánlivě jakoby vyhraju. Někoho připravím o život, zbavím se někoho, tak to není. Dělam to sám sobě, takže mě čeká samozřejmě dopad podobný. Člověk, který je obětí, ten si sám zvolil konečný odchod. Ten opravdu došel vlastně a vyhovuje mu ta doba, která tam je, protože děj je nastavený i způsob odložení těla. Vidíte tedy, jak je zbytečné druhého člověka v uvozovkách zabít a prožít si tento odpor, ale musí ten děj proběhnout, protože jeden končí a druhý musí nastavit svou cestu k pochopení. Ale on toho druhého vlastně vysvobozuje z hmotného obleku. Tohle nejde rozsoudit zde v hmotné složce. Tohle potřebujete pochopit jako Duch, jinak byste se báli, že vlastně něco se děje dobře a vy to zavrhuje jako proces jako reakci. Takže vidíte, že tady pochopíte, že když je to děj mezi jednou jedinou bytostí, tak sami sobě to děláte. Ano, to je princip vašeho Božství.

Člověk cokoliv udělá druhým, tak to sklídí.

Proto pokora, kdy jsem tím posledním, teda skutečně budu ustupovat rád, ne v protivenství, že ustupuji. Umožním druhým vlastně jejich děje. Tehdy se stáváte tím prvním, neboť vy vlastně když ustupujete, odmítáte z toho mít vlastně jakoby výdělek nebo cokoliv jiného i, pozor, duchovně to musí být stoprocentní, tehdy naopak sami sobě budete dávat. Vidíte to vlastně i na vzniku Statku Slunečnice, který tímto způsobem, kdy všichni spolupracují, ať se podíváte na Dana, na Zdeničku Pollakovou i na vás na všechny, protože je to vaší duchovní potravou. Vy pokračujete, ověřujete si v praxi to, co je. Tak všechny tyto vlastně toky živí Statek Slunečnice, který skutečně, dá se říct, musím zařukat, běží, a je to místo pro vás, které je důležité. Toto setkávání místo není založeno na strhávání těch prostředků k sobě naopak k vydávání a tehdy se dějí zázraky, kdy on se živí sám a slouží. Ten už podléhá jiným pravidlům těch spletených

dvanácti hadů, kteří vytvářejí hmotnou složku, takže hmota proti vám nebojuje, ale pomáhá vám.

Další část otázky:

„Obdobné téma jako u dvojky rozšířené na masy. Skupiny, etnika, národy. Tedy páchaná genocida, pogromy, vyhlazovací tábory. Zde už určitá skupina lid vládnoucích a u moci úmyslně zneužije svého postavení a pod smyšlenou legendou, omluvou, brutálně vraždí své odpůrce nehodící se členy skupiny. Jak si toto vysvětlit?“

Pamatujte si, planeta vypadá úplně stejně jako vaše jednotlivé tělo. Má oblasti, které podléhají zákonům čaker. Proto je důležité, kde vy se narodíte. Vy, kteří jste přišli do Čech, Moravy a Slovenska, jste se narodili v centru a srdci, v srdeční čakře planety. Vy, zdánlivě nevěřící, jste nejhluběji věřící, jaký jste kdy za časoprostorovou křivku, co existuje planeta, byli. Byť jste zdánlivě ateisté, nejste. Jste ti, kteří už vědí, ne jenom věří, ale ví. To znamená, že když se narodím do oblasti na planetě, kde ještě žije třeba národ nebo oblast, kde se dějí takové věci, třeba v Evropě v minulém století, kde se tyto genocidy tady děly, i v Evropě se chystal vlastně sto let nebo necelých sto let před přechodem do 5D obrovský souboj černé a bílé magie, který připravoval půdu pro pokorné, pro vás. Bylo to vaše vlastní DNA vaší hmotné složky, pod kterou se vaše vědomí ponořilo, aby dnes jste byli schopni pochopit. Dnes už víte, že to bylo dobré. Ale nemůžete tuto pravdu vykřikovat běžně v lidském životě, to by vás nevěřící a nevědoucí obvinili z cynismu a z toho, že souhlasíte s těmi hrůzami, které se tady odehrávaly. Ale jsou oblasti na planetě, kde se toto děje. A věřte mi, že ti, kteří prožívají dneska genocidu, dřív tyto věci sami dělali druhým národům a musejí si odžít stav opačný. Proto vidíte, že vlastní činy každého jednotlivce i národa, a proto se tam potom ten člověk rodí, musí zažít tyto věci, aby je viděl z té druhé stránky a došel k pochopení a k soucítění. Proto v bílé magii nemůžete odmítat tyto děje, které se na planetě 3D dějí. To byste odmítali učení, své vlastní učení celé bytosti.

Další část otázky:

„Poslední téma je fauna, flóra. Tedy násilí vůči němým bezbranným tvorům. Zjakého důvodu člověk páchá násilí na těchto tvorech a co to pro něj do budoucna znamená?“

Ano, vy jste spojeni vlastně ne jenom s lidskými tvory, ale jste spojeni s celou planetou, protože ona má několik výšek a několik hladin vědomí Boha. A tam souvisí s tím vývoj i nižších vlastně i rostlin i zvířecích druhů. A člověk se pozná hlavně, jaký je, kdy vlastně se objeví u něj vztah k bezbrannému tvorovi. To znamená buď ke zvířatům anebo, pozor, třeba k dětem anebo ke starým lidem, kteří už se také nemohou bránit. Je to nastaveno ve vašem osudu, abyste si to prožili. Jestliže máte ještě někdo, nebo takový člověk má někde ještě mezeru a nedokázal by tuto agresivitu, kterou si nesete ve svém hmotném těle jakoby zdolat, tak ji musí projevit. A musí se k němu samozřejmě vrátit, ale to už máte ve smlouvě s vaším Božstvím a s vaší hmotnou složkou nastavené ve svém životě. To znamená, že když tyto věci budete dělat, bude vám i tato vlastně jako

sféra jakoby ubližovat. Tato sféra vás potom pohltí, protože to je složka hmotného světa. Buď vás někde sežere tygr, nebo pokope vás kůň, nebo vás sežere pes anebo vám třeba sežere dítě. I to se může stát. Většinou sami k sobě ale někdy už jste odolní, ale nejste odolní vůči svým bližním, které si vyvyšujete a obdivujete je. Dejte si na to pozor.

Další část otázky:

„Závěrem jsem se chtěl zeptat na názor na učení Krishnamurthiho, knihy od Antonína Mareše, Zentricha a jejich Hovory s Akášou, Člověk a kosmický řád Františka Drtikola. Angeologii dějin od Emila Páleše a samozřejmě, chtěl bych zmínit ještě Eduarda Tomáše a jeho ženu Mílu, ale všechny vypisovat nemusím.“

Já osobně, říkám vám to s úplně čistým svědomím, znám pouze Eduarda a Mílu a pak taky Františka Drtikola, Fráňu. Ostatní neznám, já jsem nikdy moc nečetla. Není to nutné, prosím vás. Vy si v sobě své vzpomínky, to znamená své prožitky a výtoky, jsou věci, které budete vědět, že je nemáte dělat, vy si je nesete sebou. Stav u těch, o kterých jsem vám teď říkala, ty druhé neznám, je o tom, že těsně před koncem vlastně 3D, to znamená, než jsme vstoupili do informačního pole 4D, která ještě trochu trvá a je to čas, ve kterém se odděluje zrno od plev, to znamená, prokazujete, jestli jste schopni změny vědomí anebo ne. Tak tady je vlastně důležitým a přípravným bodem stav meditační, který ještě je nástrojem 3D světa, kdy vlastně máte povoleno ve 3D vibracích hmotného těla se natahovat k Bohu. Jakmile se ale překročí hladina planety, už je to vyjádřením odporu. I oni, pozor, oni odešli do 5D, tito lidé, a dnes se s nimi klidně můžete setkat, mohou se sem narodit, protože planeta vlastně přeletěla přes jejich inkarnační odklon vlastně dobu, kdy dohnala.

Veďte si třeba, manželé Tomášovi zemřeli okolo roku 2000, Fráňa už teda žil před 80lety v této době a tady vlastně ti lidé, kteří odešli už v tom svém osvícenství a prokázali ho v té době, kdy splnili svou inkarnaci, tak tady vlastně odskočili do 5D a my jsme tam za nimi doletěli. Vy jste se mezitím inkarnovali. Někteří ještě žili za jejich života samozřejmě. Tedy ten Fráňa, ten zemřel asi už v šedesátých letech, pokud si dobře pamatuju. Ale vidíte, že oni se sem k nám klidně mohou narodit, pokud vy budete pak pokračovat dál na planetě 5D.

Takže ono se dožene, i v hmotném světě i vlastně v duchovním se může vlastně doplňovat hmotné tělo. Navíc veškeré dimenze, které existují, a není třeba se jich bát, je to vždycky určitý čas, třeba 3D nebo 5D jsou dlouhé fáze. Jsou liché. Je to dlouhý čas, ve který zase máte možnost nažít veškeré zkušenosti, a pak nastává sudá dimenze třeba dejme tomu šestka, až skončíte pětku, a pak zase budete mít jiné vědomí. Tak, jako je šokující, že jste Bohové dnes a nevěděli jste to vlastně dlouhé období, tak bude zase vyšší skok. Ale všechny planety, které na nás čekají z vyšších dimenzí, jsou s námi spojené, což vy dneska nevíte. Vy jste se napřed sjednotili nebo se sjednocujete na této planetě a až se sjednotí vaše vědomí a přejdete v tichu prvních pěti čaker do otevření třetího oka otevřením Božského vhledu, kdo jste, teprve tehdy se vaše vědomí sjednotí a můžete přijmout děje dalších planet.

Třeba bílí mágové jsou strhávání vědomím hmotným, který jim ukazuje ještě i vyšší čakerní soustavy a různé děje, které jsou nahoře a oni se tam usilovně derou a chtějí přeskočit, šestá čakra je jim málo. Ti nejsou vpuštěni. Tohle je znamení, že jsou ovládání hmotným vědomím, touhou a usilováním být někde výš než druzí. Což ještě není zpracovaná duchovní pýcha. Vy máte být obyčejným člověkem. Tehdy prokážete, že jste propuštěni z nadvlády hmotného vědomí. A tito lidé, kteří tady teď žili vlastně toto učení, které tady bylo, je připravovali v tom meditačním stavu. Ať to byli Tomášovi, kteří byli báječní, nebo Fráňa Drtikol, připravovali vás na stav v této době planety, kdy pak budete rozumět tomu, co vám Iva říká.

„Ahoj Ivanko, děkuji, že jsi před pár týdny vstoupila do mého života, pozemsky řečeno. Mám pár otázek a je mi jedno, jakou formou budou či nebudou zodpovězeny, protože odpovědi mi přicházejí vždy v pravou chvíli. Za prvé, bílí mágové učí, že když tělo v noci spí, tak tehdy si duše chodí dobýjet energii do astrálních světů a když člověk málo odpočívá, tak nemá duše čas se pořádně dobít naplnit energií a pak je člověk unavený. Je to pravda?“

Prosím vás, každá třída, to znamená i třída bílé magie, má své pravdy, které se vyvíjí. Když budete v této třídě, tak to pro vás bude pravda jediná a budete jí věřit. Ale v každé vyšší třídě, do které přijdete, poznáte, že je to trošku jinak. Člověk, který je ještě bílým mágem, který žije v dualitním a hmotném vědomí dobro, zlo. To znamená, že něco odmítá, odmítá jakoby zlo a upřednostňuje s ním boj, tedy tvoří to zlo, pozor, i dobrem, tak tito lidé ještě jsou roztržení. To znamená, mají málo zkušeností. A jestliže tělo odpočívá a oni skutečně si odlétají a hmotné vědomí je láká v projekci vlastně astrálních světů, kde se teda pohybují různé bytosti, pozor, vašeho vlastního vědomí, to znamená různých hladin. Jsou tam někdy opravdu šílenosti i démonické, ale jsou tam i stavy, které jsou vyšší až andělské, protože dneska už víte, že pán hmotný velí dobru i zlu, to znamená andělům i démonům. Tyto všechny stavy vy tam budete nacházet.

A teprve tehdy, až odložíte veškeré dary, které vám satan nabízí, to znamená k využívání a k podporování tak zvaného dobra, až je navrátíte, a nemá k tomu každý z vás sílu, přijde z okolí nějaký jiný satan, promluví, protože satan ovládá veškerou planetu, ovládá tělo i druhého člověka, a jestliže se budete rozhodovat, že odložíte nějaký svůj dar, tak přijde kamarádka nebo někdo cizí a řekne: „Neměl bys ho odkládat. Tys ho dostal od boha, tak ho máš využívat.“ A začne vás lámat. On ví, jestli jste silní a kovaní a to rozhodnutí je trvalé a stabilní anebo jestli vás ještě může něčím zastavit. Vyplatí se odevzdat.

Nedávno se na FB odehrála taková zajímavá debata, kdy tam jeden z účastníků měl dar a viděl člověka v jeho vývoji. A teď si představte. Ten dar je dán tomu člověku. On ho využívá. K čemu to je? Podporuje to zvědavost vaši. A vy ze zvědavosti se půjdete zeptat, kde jste. A teď se můžou stát dva stavy. Buď se dozvíte, že jste hodně vysoko a zpychnete a jste zastaveni ve svém vývoji. Naroste vám ego jak prase. Anebo si myslíte v pýše, že jste vysoko a on vám řekne, že jste někde úplně dole a vy se naserete. Všichni si v uvozovkách tedy škodí. Je to past, kterou dal ten pán hmotný tomu člověku, který

si myslí, že má dar. K čemu vám to je. Vy se dozvíte, kde jste a teď co? Vy to nemusíte vědět. K čemu chcete vědět, kde jste. Každý den ráno, když se vzbudíte, máte prožít jeden den na planetě a prožít své úkoly, které dávno byly nastaveny vámi jako Bohem. A vy se projdete jen tím životem a dosáhnete úplně všeho bez jakéhokoliv usilování jenom tím, že to máte nastaveno v těle. Toto je, prosím vás, důležité vědět.

Je to strašně krásné pozorovat to. Vidíte to, jak hladina bílé magie vidí svoje pravdy a ty vyšší schody najednou zjistí, že tomu tak nebylo. Zjistí to teprve tehdy, až si v té třídě nabere své zkušenosti, jinak vám nebudou rozumět. Proto nemáte nikoho tlačit a vysvětlovat, že to tak není. Máte respektovat jeho pravdu. Smíte mu jenom nenápadně poradit nebo položit zvláštní otázku třeba, aby si myslel, že on sám pochopil. To je taky dobrý trik. Ale netlačte na pilu. Každý má svůj čas pochopení. Nebo také se stane, že vaše vlastní vědomí v druhém člověku přijde a zeptá se vás jenom na něco. Na jednu, na dvě otázky. Pak smíte lehce odpovědět, neboť byl čas. Vědomí celé planety přes vás se takhle potom osvobozuje, ale děje se to úplně samo.

Já miluji vaše štěbetání. To bych poslouchala. Jak potůček, když teče voda, ale teď bohužel musím štěbetat já. Znáte to. Ten čas běží úplně jinak, když vlastně sbíráte informace o tom, jak se osvobodit z hmotného vědomí, tak opravdu to je to, co potřebujete, na to jste opravdu čekali na to zúročení vlastně celou tu dobu, co tu existujete. Takže budeme pokračovat.

„Ivo, byl to běžný den, kdy se vracím z práce. Vstupuji do dveří domů. Již při vstupu do chodby cítím něco zvláštního. Pokračuji po schodech a něco mě nutí otočit se a pohlédnout zpátky do rohu chodby. Mám husí kůži po celém těle i teď, když to píšu. V rohu byla jakoby bublina energie. Vracím se zpět k bublině, a čím jsem blíže, tím husina, stojící chloupky a mrazení zesiluje. Co to bylo? Děkuji. Lukáš.“

Lukáši, vy potřebujete jednak..... mohlo to být několik hladin. Jedna z hladin je eventuálně vyděšení hmotným vědomím. Ale to bych tady si netypovala. I když existují taková prozkoušení. Vidím, jak totiž pokračujete, letíte na planetě, tak se měníte. Mění se vám všechno v těle. Bude se vám měnit vidění, slyšení, chutě. Všechno se bude posouvat. Budete opouštět své oblíbené pokrmy, ale je to stav, který přichází, tak jako jsem vám vysvětlovala, že třeba opouštíte, teď je hodně na Zemi vlastně tak zvaných alergií na potraviny, na různé potraviny. To dříve nebylo, to víte, je to proto, že na planetě se díky změně vibračním hmotné složky mění stravovací proces vašich hmotných těl a vy byste se dobrovolně nevzdali toho svého třeba knedla, vepřa, zela nebo já nevím čeho všeho. Takže zkrátka u někoho to bude dramatičtější, u někoho méně, ale toto se vám děje i s očima. Takže dnes třeba budete vidět energie a projekty energií, které byste dříve neviděli. Nebojte se toho, prosím vás. Je to zbytečné. Mohlo to být už změněné vidění. Budete slyšet i jiné věci. Budou z vás odpadat věci. Budete se odlupovat. Hmotné vědomí, když se odlupuje od vědomí božského, tak jsou mnohé podivnosti. Taky se vám budou dít někdy i tak zvané pseudo zázraky i kvůli tomu, abyste se báli.

Já si pamatuji, že třeba loni v Přerově byl pán, který měl dotaz, že se mu stává a několikrát se mu to stalo, že ráno on měl sklenici někde postavenou a v té sklenici se mu objevil dolar. On ten dolar dal pryč, zase druhý den tam byl další dolar. Pak ho tam nechal, on zase zmizel. A teď pozor, hmotné vědomí si z vás někdy bude dělat srandičky a ty srandičky se odehrávají tak, že vy třeba vložíte sami nějaký předmět někam, ale nebudete si to vůbec pamatovat, abyste byli vyděšení, báli se vlastně sami sebe. Je to součástí hry na schovávanou, tak se nebojte těchto věcí. Rozhodně se toho Lukáší neboj. Nic to není. Pokračuj dál, když tak té bublině klidně řekni, že se těšíš, až přijde další. To nic není. Zažijete v příštích desetiletích mnohem úžasnější věci, protože civilizace, které jsou také naší rodinou, se k nám blíží a budou se objevovat mezi námi a vy prokážete jenom svou uceleností, svým vlastním vědomím, jestli je budete považovat za rodinu nebo se jich budete bát.

Nedávno mi napsala známá, která je úžasnou duší. Říkala: „Ivo, já jsem kdysi dávno řekla na mimozemšťany ne, na ty nejsem připravena. Ale teď, teď se to asi blíží.“ A tam vlastně ukázala, jestli jste viděli, to jsem viděla poprvé, jinak bych k tomu nepřišla, ten pan Bashar, nebo jak se jmenuje, že vlastně už s ním jsou v kontaktu a tam se připravuje vlastně informačně pro zase širší veřejnost tato informace, že to existuje. Ale oni se nemohou jen tak ukázat. To chce čas, protože mnoho lidí by umřelo hrůzou, panikou. Jestliže máte silné ego, a na planetě je ještě obrovská, silná hladina egoismu v různých částech planety, ti lidé by zemřeli hrůzou v tom ohrožení. Tam by byla reakce útoku na tyto civilizace, což není vlastně jejich parketa. Oni vědí, že jsou naší rodinou, protože i na každé další planetě je vaše skutečně rodinné zázemí, což dneska ještě nevnímáte. Takže klídek, bude to vaše hmotné tělo, které už bude přesunuté do fáze vědomí Boha, to znamená, to bude jenom loď, na které poplavete. Bude postupně vám přidávat věci, abyste se s nimi seznamovali, takže se jich nebojte hlavně.

„Ivo, když jsi mluvila o tom osvícení, jak je to s lidmi jako byl Čapek, Verne a další, co psali o věcech, které se nakonec uskutečnily. Přišly nás takto nenásilně učit nebo to byl stav bílé magie? Tobí.“

Tobíšku, ano víte, když jste vývojově v určité hladině, vždycky si vyberete tak zvaný přechod před pokorou, takový stav prorocký. Proroci jsou už lidé, kteří jsou nějakým způsobem i políbeni múzami. To Božství tam předvádí stav, který automaticky plyne z toho člověka a souvisí s kulturou. Ať je to malířství, sochařství nebo takové mistrné třeba spisovatelství, kdy přicházejí na svět hry, které jsou nadčasové. Nebo třeba Verne, když viděl skutečně věci, které se odehrávají. Tam to vědomí vytušuje, kam ta technika tady nebo děj prochází. Já jsem vám vysvětlovala, že ve stavu bílé a černé magie, tyto dva stavy už vidí děj osudu, ale ještě reakcí svého těla, když ho zahlídnou, tak se odsuzují vlastně k tomu rozdělení do své kategorie. To znamená, že černý mág, který by na někoho chtěl útočit, to bude vidět nějaký budoucí děj, tak ten prokáže stav své černé magie tím, že to bude brát jako, že Bůh mu dává do ruky tu zbraň, aby ji použil. Bílý mág ten to bude brát jako varování. Hele, vole nejezdi tam. Tam nabouráš, třeba jo? Ale pozor, stav Boha, když uvidí děj, který nečekaně přijde, tak vy řeknete ano, jestli mám nabourat, tak nabourám. To je pouze vaše prozkoušení, jestli jste v té bílé anebo pokorné magii a ten děj se nemusí ani stát. Vy tam jenom projdete tím a nic

se vám nepříhodí. To je jedna z nejvyšších zkoušek, které vlastně můžete zažít. Takže vidíš, jak vývojově, Tobíšku, jak vlastně ti lidé ať dělali cokoli tady pro nás pro všechny, oni byli součástí nás. Dali vám vlastně jakoby ten impuls, byli jste pak užaslí, co všechno věděli. Hlavě teda ten Verne, to bylo krásné. Ano, ale je to součástí vývoje, také bylo to součástí, jakoby dá se říct dneska z vašeho pohledu bílé magie, kde tito lidé zahlédli tento vývoj společnosti a civilizace a dopředu jej ukázali, aby vy mnozí jste si říkali: „Ty vole, jak to mohl vědět.“ To je strašně důležité. Tady vidíte, jak vlastně hledáte sami sebe a nacházíte se ve všem.

„Ivanko, mám pejska, kterého máme uspat. Je velmi nemocný. Rozvazují se čakry i ve zvířecích tělech jako u lidí? Děkuji.“

Ano, ano samozřejmě. Víte, lidské tělo a podívejte se, kolik na planetě žije lidí ve 3D, kteří mají silné egoismy. Lidské tělo vlastně patří ještě zvířecímu stavu do té doby, než mu zemřou útočné emoce. Útoky má, samozřejmě, včetně pudu sebezáchovy i zvířecí tělo. My z něj vycházíme, proto první tři čakry, jednička, dvojka, trojka jsou záležitostí zvířecího těla, silně, extrémně. A pak se učíte přes průchod vyšších čaker, čtyřku, pětku vlastně zvládat komunikaci mezi všemi, zvládat lásku, až se dostanete do tak zvaného stavu bezpodmínečné lásky ke všemu, což je stav bez útoku. Není to stav, kdy bílá magie posílá lásku. Ta se posílat nedá. Oni posílají de facto odpor vůči věcem a situacím, které se dějí, což tito lidé neznají. Takže tady je vždycky dlouhý proces, než projdete hladinou 3D. Takže ano, rozvazují, ale to zvíře s vámi pořád je. Ono žije ve své hladině, i když odloží tělo. Takže buďte klidní, vyrovnaní. Ten pes tak jako kdyby s vámi žil, protože on vám přinesl spoustu dobra a krásných zážitků a když potom bědujete a brečíte, je to odpor, je to egoismus, který by i toho tvora trápil, protože by nebyl rád v tom smyslu toho přijetí, že se takto vlastně odmění to jeho soužití s vámi. Ano, vy jste si prožili čas určený ke společnému chodu, tak jako na té dlouhé chodbě, kde se otevírají dveře a on vás tam jenom opustí, ta bytost, ať je to zvíře nebo člověk. Na tom nezáleží. Ten čas, který procházíte společně, si vždycky máte užít. A pozor, tím to nekončí. Vy kolem sebe totiž v té chodbě máte strašně hodně bytostí, lidí a jiných zvířat. A vy s nimi máte v tu dobu pokračovat dál. A netrápit je tím bolem a tím, co prožíváte ve 3D jako odpor, že se nechcete smířit. Většinou ten bol a ten odpor obrovský té lítosti vás ustříhne od těch, kteří jsou okolo vás a žijí s vámi, a tím všechno ještě zhoršíte. Takže si uvědomte tuto realitu té pospolitosti. Stav bez odporu, který by mělo vaše tělo s láskou v tom rozloučení, kdy takovou bytost, ať zvířecí nebo lidskou, dokážete propustit, tím vlastně se neoddělí a vy neopouštíte tuto bytost, protože ne oni nás, ale vy je opouštíte. V okamžiku, kdy vaše tělo mlčí a přijímá, respektuje a neběduje, tak vědomí jedince, který odchází, se nalije do vašeho vědomí a spojí se s ním. On je pořád s vámi. Vás oddělí pouze stav hmoty, kterým se stáváte, když on je ve stavu vědomí. Vy se vlastně přeléváte sami k sobě, což nevnímáte. Ale když prožijete negativní emoci, tak se opouštíte. Tehdy vnímáte ztrátu a bolest vám nastavuje hmotné tělo do té doby, než vám dojde, o co jde.

„Dobrý den, Ivanko. Téměř dvacet let jsme se s manželem modlili. Náš byt byl jeden velký oltář. Spousty křížů, obrazů, soch, svící a růženínů.“

Letos na jaře jsme se dozvěděli o vás, poslechli základní přednášky a postupně posloucháme i ty ostatní. Bezvýhradně se vším souhlasím, jen nevím, jestli všechny obrazy i velké kříže zrušit, aby to nebyla neúcta. Předem děkuji. S láskou Lenka.“

Leničko, žádná neúcta. Uvědomte si, že kříž, který znamená ukřižování egoismu, to znamená svého ega, to je hladina Krista. To je pouze symbolem a znamením pro vývoj. Ten byl nastaven tady, v tomto posledním dvoutisíciletí dějem, takovou hrou, která vám byla předvedena vašim vlastním vědomím ve fázi hmoty Ježíš. Dnes, a už docela dost let, je tímto znamením kruh. Kruh znamená jednotu, ucelenost, spojení. Ano, spojení vašeho vědomí, kdy vědomí, když ukřižujete vlastně jakoby egoismus neboli hmotné vědomí, tak se spojíte s vlastním vědomím všech bytostí na této jediné planetě. Je to ucelené Božství. Tím prožijete praxi Krista. Vy přece tím, že odstraníte ty kříže, je nehanobíte. Ony vám posloužily. Posloužily pochopit, že fanatismus je zbytečný a že prosba, která tady ve vás jakoby vyvstávala, není tím, co Kristus učil. On vás přišel naučit pokoře. Ano, on tenkrát ještě řekl: „Modlete se a prostě.“ To řekl, protože věděl, že ještě 2 000 let se budete pohybovat v učebním procesu, než přijde tato doba. Takže nebylo možné a vidíte, to je to samé, co vlastně jsme řešili před chvílí u těch knih Abdu-shina a u těch ostatních jedinců, kteří tady vysvětlují proces. Je to doba, kdy ta hmotná složka vám nemohla říct, že proces na planetě je nastavený ten děj a vy si vybíráte jenom jako hmotné vědomí obleček, který má určitý osud, abyste si prožili přesně to, co prožít potřebujete. A je to ten pomyslný kříž, co jste si jako duše vzali na záda a museli jste si ho odnést, přesně jako Ježíš Kristus na Golgotu, abyste pochopili, kdo jste. Všechno bylo nastaveno. Takže, prosím vás, poděkujte za ten úsek vaší cesty, kdy jste byli vlastně tělem a hmotným věděním a v té fázi vývoje nuceni projít tím modlením, uctíváním, třeba i fanatismem. My všichni jsme dělali úplně všechno. Ve vašem vývoji jste vraždili. Dělali jste spoustu věcí, které byste nikdy neudělali. A byly dobré právě proto, že jste je prožili.

Já vám teď řeknu malý příběh z naší rodiny, kdy jedna moje dcera se bavila se svým synem třináctiletým. Oni dřív žili vlastně v Paříži, v malinkém 3 + 1, úplně mrňavým bytečku, kde si opravdu už tito čtyři lidi šlapali po hlavě. Že to byly mrňavé místnůstky. A tak se potom rozhodli, že si pořídí vlastně ten veliký objekt na jihu Francie, čímž se zadlužili, dostali se do obrovského najednou pracovního napětí, protože ty peníze potřebují, aby spláceli. A tohle to je vlastně rozdělilo. Moje dcera zůstává v Paříži a vydělává pro tu celou rodinu. Dělá to dobře. Je to úžasný, pracovitý člověk. Její muž už musí být na tom jihu, takže ona opouští tu rodinu, jezdí do té Paříže. Přijíždí až v pátek večer, v noci a do neděle tam s nimi vlastně je. Zase se vrací šest hodin cesty, vlastně dvakrát týdně zpátky. Ten dvanáctiletý chlapec ten tam chodí do školy a ten starší už studuje. Teď dostudoval střední školu, udělal maturitu, jde na vysokou školu, ale už tam taky není. A teď se stalo, že ten menší kluk měl prázdniny a rozhodl se, že s maminkou pojedou na týden do té Paříže, kde rok nebyl. Od té doby, co opustil vlastně Paříž a odstěhovali se. Těšil se na ty kluky spolužáky, ale napřed si to s nimi domluvil, ale když přijel, tak klukům se nechtělo. On byl hrozně zklamaný. On se těšil na ta děcka, samozřejmě, a najednou kluci nejevili zájem. Už mají zase jiné zájmy. Jiné kamarády. Tak přetrháte ty nitě, znáte to. A ta Lucinka říká: „Víš co, když kluci nepřišli, tak to

nevadí, tak se půjdeme projít do parku.“ Říkala: „Dřív by řekl, že se mu do parku nechce. A najednou tam šel rád.“ Ta vzpomínka, ten sentiment a tak si povídali v tom parku a Lucka říká: „Co si myslíš o tom, že teda bydlíme na tom jihu.“ A on říká: „Mami, mi je jedno, kde jsem, hlavně, že tam jste vy, že jsem tam s rodinou. Já půjdu vždy rád tam, kde jste vy. Ale víš, co jediné mi vadí? My jsme dříve tady byli v malém bytě, šlapali jsme si po hlavách, vlastně tak, jak jsi to říkala, ale byli jsme spolu. Teď vlastně jsme každý někde jinde.“ Načež ta Lucinka, a to je dost podstatné, řekla nádhernou věc. A on potom kývnul. Říkala: „Ale víš, Rafi, kdybychom se neodstěhovali, tak bychom nikdy nevěděli, že bylo krásné, že jsme spolu, byť v malém bytě.“ A on řekl: „Ano, to máš pravdu. „

Takže ono to vlastně bylo všechno dobře. A tohle je princip, prosím vás. Nebědujte. Vy se dozvídáte obrovsky důležité věci, přestože je jakoby drama té hry, které se odehrává, ale je pro vás vždycky dobré. Ale když to potvrdíte tou pokorou a kývnete, že ano, tehdy se to všechno zúročí a změní. Vy z toho získáte to gro, pro které jste si přišli. Jakmile to zamítnete a budete si myslet, že jste dělali špatně, hra pokračuje. Vy jste ti, kteří vždycky tvořili vaše budoucí věci, protože byste nevěděli, že byl předpoklad vaší reakce, která bude zamítavá, takže v tom osudu jste si navolili ty kotrmelce, které jste měli. Pokud jenom trošku máte sílu kývnout v pokoře, tak to udělejte. Pokud to dokážete, máte to tam. A vyplatí se.

Tak a hele, tady to je taky.

„Ivanko, co si myslíš o Abd-ru-shinovi co napsal Poselství Grálu ve světle pravdy. Také hlásal co ty a založil osadu v Rakousku stejně jako vy. Václav.“

Takhle, já jsem nikdy tuto knížku nečetla, Václave, ale už jsem vlastně o tom de facto mluvila. Ano, tam ty pravdy jsou. Pozor, hmotný akašický svět existuje. Vše je spojené, to určitě, to vy víte. Tady jde jenom o to, že v době, kdy ta knížka vznikla, tak ještě vy jste nebyli schopni rozeznat, že děj planety je nastavený. To znamená, jako že ty osudy tam máte. Ještě pořád se tam vlastně v té době muselo plánovat. Muselo to tak být, že máte nějakou svou svobodnou vůli. Ale uvědomte si, že Bůh tady všechno sám píše. Vy jste duch. Vaše složka základní toho univerzálního Boha, který je pod hmotnou složkou, je veškerá vaše a on sám na sebe nikdy nezapomene. Takže on psal ty knihy. On ve vývojové složce toho kterého člověka, který v té době byl čímkoliv, ať černým nebo bílým mágem, nebo v jakékoliv složce, byl podstatný, neboť mu nechával zapisovat informace, které zase jiní sbírali z toho vnějšího, hmotného světa. Takže všechno, co tady kdy bylo napsáno, posloužilo vývoji celku. Nic byste neměli odmítat. Nic ztracovat. To je pro vás velmi důležité. Jinak vytváříte odpor, který vás dožene, a budete si muset zopakovat věci.

Mně nedávno, minulý týden, napsala žena a to vám budu muset přečíst, protože to je žena, která poslouchá pouze pár dnů. A tady uvidíte, jak v tom dopise byla obrovsky připravena na děj, který přichází. A pozor, tohle se může stát komukoliv z vás. Já akorát změním samozřejmě jméno, protože to je nutné, aby to bylo anonymní. Dobře

poslouchejte. Ta žena už na konci si odpověděla sama. To je úžasné, protože poslouchá pouze týden nebo 14 dnů.

„Vážená paní Adamcová. Obracím se na vás s prosbou o radu a pomoc v obtížné situaci, ve které se nachází můj syn. Odjel pracovně na Filipíny natáčet se štábem a nevím přesně, co se tam událo, ale měl nějaký silný, mimosmyslový zážitek. Psal napřed, že je úžasné, že uvěřil v Boha a že je vše jedno a mluvil velmi moudře jako v napojení. Jenže další jeho skype konverzace byla čím dál zmatenější a nakonec ho poslali domů a důrazně nám doporučili, ať rovnou z letiště jedeme vyhledat odbornou pomoc, že je manický, chová se divně, vše rozdal, nespí, mohl by zkolabovat. Odvezli jsme ho na psychiatrii a tam si ho nechali. Diagnóza je psychická mánie. Cpou do něj léky, aby se vrátil zpět do reality. Jsem z toho samozřejmě špatná i já a je mi jasné, že se z této situace, která se nestala náhodou, mám něco naučit i já.“

Výborně. Vidíte, jak ten člověk je připravený?

„Moje moudrá kamarádka xy mi poslala odkaz na vaše videa ze Starých Křečan. Jsou úžasná a vše je krátké a pochopitelné a v mnoha případech mi to shrnuje, co jsem již věděla a něco nového mi otevírá oči. Přála bych si tuto teorii ale uchopit a uchopit i v mé pro mne jako matku těžké situaci. Bylo mi řečeno, že to, co se Davidovi stalo, prospěje, a že z hlediska jeho duše co ho potkalo, je dobré a já už to vím, že vše je dobré. Ale stejně bych byl ráda, aby se uzdravil a byl tady a teď. Chtěla bych mu pomoci, ale nevím jak. Možná moc chci, aby už mu bylo dobře, a nedokážu se smířit s tím co se děje. Chtěla bych to setřást, jako něco, co nechci, když tam někde uvnitř vím, že to je dobře. Chtěla bych nejraději, aby mu někdo pomohl. Samozřejmě, že bych chtěla, aby to bylo teď. Ale moje moudrá kamarádka říká, že on se uzdraví, až bude jeho čas (také vím, že pomoci může jen Bůh a tehdy, až to bude dobré a vhodné). To, co mi syn říká, je občas moudré, často ale nepravdivé z hlediska toho, co říkáte ve svých přednáškách a vy. Je v tom hodně duality. Souboj dobra a zla a tvrdí, že musí spasit svět a navrátit rovnováhu na zemi. Intuitivně cítím, že to není od Boha, ale asi z astrálu, mimozemšťani nebo jiná dimenze nebo černá hmota anebo hmota. On říká, že o tom nemám mluvit, jinak zemře. Tak raději detaily nechám pro sebe, stejně tomu nevěřím, i když je to pro něj skutečné. Mohu tedy něco pro něj udělat? Nebo mám jen něco pochopit? Věřím, že když se srovnám já, pomůže to i jemu. I má kamarádka říkala, že jednou, až bude zase zpět, by mu mohla pomoci právě vaše videa ze Starých Křečan. Děkuji předem za radu i odpověď.“

Ted', když si čtu, co jsem napsala, myslím, že už vím, co mi odpovíte... Je to divné. Hodně často tam píšu, chtěla bych, aby se uzdravil, aby mu někdo pomohl, chtěla bych, aby to bylo pryč. Asi, když přestanu chtít, možná se to pohne. Svým chtěním možná bráním, aby se to pohnulo. Je to kontraproduktivní.“

Moudrá duše. Ano. První krok je, že přijmete osud svého syna, svého dítěte, protože jeho vědomí a vaše vědomí tento děj potřebovalo k prokázání pokory, to znamená k potvrzení razítka vašeho Božství. Tohle je první krok. Taký už jste poznali, kdo tam mluví. Ano, jestliže chci spasit svět, je to magický stav, je ovládán egoismem, silným egoismem, to znamená darem, který zahlédl. Já jsem potom s tou maminkou mluvila

telefonem, protože jsem ji řekla, ať mi raději zavolá, protože než bych napsala takový dlouhý dopis, to by uteklo mnoho času a toho času nemám tolik, takže jsme si spolu promluvíly a fakt jsem ji pochválila, ona už si našla skutečně tu odpověď i sama, to vidíte. Jenom tam byla drobnost, kterou ještě nepřijala. Ještě je to velmi krátký čas, co si naposlouchala Staré Křečany, takže ještě se nedokázala ubránit pocitu, protože on šel pomoci těm domorodcům, co tam vlastně žili a tady ještě byla reakce taková, že by možná obvinila ty lidi, že to po něm chtěli, jako špatné, když ublížili dítěti. To ještě není prosím vás srovnané. Uvědomte si, že každý z vás se dostane svým vědomím do osudu, který potřeboval. To znamená, že potřebujete prokázat stav neduality. Jestliže prokážete dualitu, že tedy já pomůžu těm lidem, já se jim obětuji, posílíte, pozor, posílíte hmotné vědomí. Oni musí sami pochopit. V této době je to hodně častý děj, který buď zesílí vnitřní hlas, který ve vás mluví a nabádá vás k různým nesmyslům, protože vás strhává past hmotného vědomí. To je tak zvaná křeč hmoty, o které jsem v minulosti mluvila. Ten člověk pak vidí úplně jinou realitu. Zahlédne jednotu Božství. Satan je velmi moudrý učitel a dobrý učitel. Nepustí jen tak lehce každého. I on vás miluje. Miluje svého Boha, kterému slouží, neboť mu umožňuje plášť, který přikrývá jedinou bytost, aby sama sebe hledala. Takže vidíte, jak je to dokonale schované. To, co jste nikdy před tím nemohli zahlédnout, se tady před vámi otevírá a vy zjišťujete, kdo že jste vždy byli, jste a budete.

„Milá Ivanko zdravím, objímám a děkuji, že tady jsi pro nás. Můj dotaz je spíše kategorie zajímalo by mne, ale nic kvůli čemu bych nemohla spát. A tak mě napadlo v souvislosti s jedním dokumentárním filmem, který jsem kdysi dříve viděla. Byl věnován domorodcům nějakého kmene, snad v Jižní Americe. Šlo o to, že ti lidé měli tak vyvinutý nebo spíš nepoškozený sluch, že slyšeli na vzdálenost fotbalového hřiště a k dorozumívání využívali telepatii. Napadlo mě, zda jsou duše v těchto tělech teprve v počátečních skafandrech nebo jsou si něco jako delfini a my rádobý civilizovaní si myslíme, že jsou primitivní. Děkuji za odpověď a za to, že jsi zase za námi přijela. Jana.“

Děkuji. Ano, Janičko. Vy podle místa vlastně, kde se inkarnujete, tak si zvolíte i typ DNA a využíváte. Přesně tak je to, zkuste si představit svět zvířat. Vy už víte, že lidské tělo je hmotné a že je jistým druhem zvířete, dokud se nenaleznete v ucelenosti Boha a nezmění se vám vědomí, ale tito lidé se narodili do ekosystému, ve kterém žijí a oni se mu tam vyvíjí přesně smysly, tak jak potřebují. Takže vždycky ta část na té planetě je jedno, jestli je to někde na Filipínách anebo někde v nějaké džungli anebo někde v nějakém velikém městě. Vy přesně podle toho, to vaše vědomí se vlastně ocitne v místě, kde využívá hmotné složky, která se vyvíjí. A hmota se vyvíjí tak, že potřebné věci se dějí, proto se to vytváří v tom těle, pro které si jdete. Využíváte je, pomáhá vám to k přežití a samozřejmě ty, které nepoužíváte, tak odpadají, zakrňují a mizí z lidského těla ve fázi, když jste lidé. Tak se to děje i v hmotném těle zvířecím. A toto je vlastně proces vývoje planety v jeho DNA. Podívejte, kolik zvířat žije v symbióze anebo naopak. Oni si vyjdou třeba i vstříc. Tady mnohé, prosím vás, druhy i vymírají. V současné době na planetě vymírá asi 300 druhů jakoby zvířat. Nikdo s tím nic neudělá, protože planeta

je jiná. Planeta má jiné teplotní podmínky. Je tu jiná voda, všechno se mění. To znamená, že zvířata zvyklá dlouhou vývojovou generační řadu, najednou ztrácí v tom svém ekosystému potravu, která byla tam přirozená. Je tam jinak voda. Je tam jinak teplota a oni, i kdyby je člověk zachraňoval nevím jak, nezachrání je. Na planetě zůstane pouze to, co je přístupné k přežití. Nemůže se to udělat jinak. S tím se počítá. Je to právě to, jak se vyvíjejí hmotné tělo pro to, co tu máte mít. A ta bytost, která je ukrytá v celku, to Božství pod ním, s tím počítá. Vy se máte radovat, že vlastně vše slouží všemu. Ano, slouží to vám.

Výborně, takže tady je to vlastně v tom smyslu, co ta bytost tam kde žije, má využívat. Vezměte si, že oni tam mohou využívat i smysly, které vy běžně neznáte, protože tam ten křik toho ega není tak silný. Vy třeba tady máte banky, máte tu šéfy v pracích, vyděláváte si peníze. Nemůžete slyšet ticho svého Božství. Nemůžete slyšet to, co se odehrává a vysílat vlastně druhému myšlenky, ale v těchto procesech, kde je malý kmen tam to jde. Také tam není takový náběr na ten boj a egoismus. Tam se neřeší věci, kdo komu něco ukradl. Tam jde o přežití, takže tyto bytosti si pomáhají. Proto i to spojení je u nich silnější, ale je to vývojová fáze na planetě, která patří ještě do 3D na ten prožitek té obyčejnosti. Každý z vás jako duch, si vybírá fázi ve 3D a je jedno jestli budete žít x životů třeba v New Yorku a pak se narodíte takto do džungle, abyste něco pochopili.

„Zdravím tě Ivanko a děkuji ti za učení, které nám vysvětluješ. Chtěla bych se zeptat na to, když homosexualita je vlastně egoismus, jak by ses postavila k tomu, kdybys cítila, že tě přitahují jako ženu ženy, ale zároveň již víš, že pokora by měla být přirozeně s mužem. Je to zkouška ega, kdy mé tělo přitahuje tělo jiné ženy a já to mám odmítnout a vnitřně cítit, že to musím ustát a být spokojená sama nebo s mužem, kterého nebudu třeba ani milovat. Jaké by to bylo vůči němu? Nebo prostě v tomto životě si musím vyzkoušet být jako žena se ženou, protože jsem to někde asi odmítla a také si to nevyčítat? Děkuji za vysvětlení. Hledající se.“

Ano, jestliže si obléknu jako duch na sebe tělo ženy, tak bych měla v tomto těle zahrát roli ženy. Ale tady je určující, co to tělo, k čemu inklinuje. To máte v osudu tyto náběry pocitů, ty tam jsou nastaveny a nastavili jste si je tam jako Bohové. A nastavili jste si tam třeba touhu po stejném pohlaví právě proto, že v minulosti jste třeba někoho takového odsoudili, když jste měli na sobě jiné tělo, a právě proto vám tento děj tohoto těla s tímto jménem vyhovoval. Vše je dobré. Vy si to musíte prožít. Já jsem vysvětlovala pouze hladinově, že skutečně odpor k tomu, kým jsem, a chtění toho, kým nejsem, z vás dělá hmotnou složku. Jestliže člověk, víte, který nalezne své Božství, má vše v absolutní harmonii, a teď dobře poslouchajte, vaše mužství a ženství, protože vy je máte v hmotné složce úplně stejně od matky a otce, jenom někdy převažuje, máte jiná procenta, a tak se ten základní trojúhelník takto naklání. On má být krásně rovný, ve své rovině. Má ve vás být přesně padesát procent muže a padesát procent ženy, které si nesete v obalu svého vědomí. Tehdy je vše vyrovnané. Jestliže něco nemám vyrovnaného, jdu si pro zkušenost, abych získal zkušenost tady a teď a třeba tato zkušenost mi pomůže to narovnat. Kdyby se to stalo dnes mně, nebo tady píšeš, že

kdyby se mi to stalo, tak já bych v této fázi svého vývoje láskyplně a hezky vysvětlila té ženě, že ji miluji. Ale své tělo nebudu používat vlastně k sexualitě s ní, protože vím, že by to třeba trápilo mnohé z jejího okolí a i z mého okolí. A že to neudělám už kvůli tomu. Jestli chce, tak ať si najde jinou ženskou oběť, jiné ženské tělo, které jí k tomu bude vyhovovat, protože já s tím nesouhlasím. A ona se bude muset naučit mé rozhodnutí respektovat, a pozor, to i v případě, kdyby i tento člověk se mi líbil, protože vím, že vstupujeme do odporu k tomu, co jsme. Vy jste vědomí. To k čemu vás nutí hmotné tělo je iluze. Ale jdete si pro zkušenost a ta bývá dobrá. Většinou to zdrtí vaše okolí. Ne každý z vašeho okolí, a má to nastaveno, to přijme. Takže tam jsou potom děje, které sklízíte dál. I to třeba naruší, můžete mít i děti, které to pak vidí jinak. Nikdy nemůžete vědět, jestli těm dětem se někdo ve škole nesměje nebo to nějak neposuzuje. Ano, není to podstatné. Vy si objevujete svět nitra a ducha, to co se děje v hmotné složce byste měli respektovat, ale také nezavdávat příčinu k utrpení druhých. To je stav posledního. Takže, miluji tě, ale láska je stav bez odporu. Jestliže já vytvořím odpor, který zdemoluje mé okolí jiné, tím neposloužím ničemu dobrému. A tento stav vy si musíte nalézt sami, kdy říct ano, jdu do toho, jdu si pro zkušenost, anebo už to odmítám. A to už je na vašem rozhodnutí. Nikdo jiný to za vás nerozhodne. Stejně to, co máte prožít, to uděláte, i kdybyste tisíckrát nechtěli. Je to nastavené. Tak jenom dělejte, co cítíte, že udělat máte. A nezapomeňte, že hřích neexistuje. To je iluze 3D světa.

„Ivanko, co bys řekla člověku, který svému partnerovi opakovaně předhazuje: „Jak já jsem si mohla vzít někoho z takové obyčejné, hloupé, podřadné rodiny.“ A ještě se diví, že z tohoto vyjádření není partner bůhvíjak nadšený. A že má téměř po čtyřiceti letech takového nerovného vztahu chuť z něj vystoupit a zároveň zůstat sám. Sám fyzicky ale zároveň zůstat se všemi na úrovni svých duší, bez závazků a svazků 3D pozemských. Jinak moc děkujeme za tvé učitelování a za to, že smíme být tvými učedníky. Je nás pravda trošku víc, než měl učedníků Ježíš, ale doba se mění, i když některé prvky jejich chování, postojů přetrvávají až do dneška. Jako například v přítomnosti osvíceného mistra, třeba tebe, je nám všechno jasné, je nám krásně a lehko, všemu rozumíme, ale když odejdeme z takového setkání do běžného života, najednou se cítíme slabí a nerozhodní, opuštění, jak je psáno v Bibli. „Když jim byl mistr po Velikonočních událostech odebrán, seděli bezradně a vystrašeně za zavřenými dveřmi a tehdy asi večeradla, dnes kanceláře a bytů a ordinací, nevědoucí co mají činiti.“ A tak nějak bývá i nám.“

Vy jste děťátka moje zlatý. Ano, já vím. Já jsem zažila, a jeden z té skupiny tady je, sedí tady v sále, kdy jsme se domluvili, že se setkáme na skype. Asi sedm lidí se mělo setkat a bylo to po celé Evropě tak, že se setkáme a popovídáme si a kdo by chtěl, tak si může položit otázku. V okamžiku, kdy jsem přišla, nikdo otázku neměl. A já jsem na ten rozhovor měla jenom hodinu a pak jsem řekla, že musím za maminkou, a když jsem odešla, tak všem ty otázky zpátky naskočily do hlavy. Ano, když vidíte své vlastní vědomí, čímž jsem, znáte odpověď na všechno. Víte, jak byste to řešili. Není to pro vás

těžké, ale vy musíte projít právě v tom nádherném oddělení, v té tak zvané osamocenosti a rozhodnout se. A to je vaše praxe a ta je strašně důležitá, ale pozor, učitel je vlastně ten, který tedy je daný inkarnací ne pasovaný sám sebou - egoismem, dejte si pozor na toto, je to důležité, je ten, kdo vás učí, jak překonat všechny nástrahy hmotného vědomí. On vás vede sám k sobě. A Iva má mrtvou schránku. To znamená, ona vám vysvětluje ten postup. A kdyby jí neměla, pozor, tak ta pusa Ivy se neotevře, protože hmotné vědomí by nikdy neřeklo nahlas, by mi neotevřelo pusou, to by nešlo. Tam je takových jemných nástrah, na které si potřebujete dát pozor, a to se vždy dozvíte. Už jste zjistili, že vaše ruka, když hledá v audio nebo v knížkách, co byly napsány, tak přesně sáhne v okamžiku, kdy potřebujete vědět, na buď přednášku, nebo něco napsaného. Přesně to, co potřebujete v té chvíli vědět, ale to už jste mistři. A teď se to děje mnohým z vás. Ano tak to je.

Ale já se teď vrátím k té otázce, která tady byla položena. Kdyby mi někdo řekl, že tedy proč si vzal z takové nemožné rodiny, já jsem to sama zažila, protože víte, já nemůžu nic číst. Pro mě je obtížné sednout si ke knížce, už vůbec ne k časopisu. Já jsem byla z rodiny, kdy jsme neměli moc peněz a ti naši šetřili na kdečem. Takže můj tatínek nekupoval vůbec žádné noviny a díval se každý večer na ty televizní noviny, aby věděl, co se děje a ten sport tam také byl. A pak jsem se přivdala do rodiny, která byla zvyklá jít si ráno i v pět nebo v šest ráno, když se otevíraly stánky, koupit třeba i první sportovní týdeník nebo jak se to jmenovalo anebo nějaké noviny a teď je přelouskat všechno do A až do Z, aby teda byli informovaní. Což se tenkrát považovalo za vrchol takové informovanosti, což já jsem teda nepovažovala nikdy za žádný vrchol. Vezměte si, když si otevřete noviny den po dni, tak tam se tak informace samy mění, ale úplně se vyřeší samy, aniž vy byste se to museli našprtat a už vůbec ne vědět, kdo kde kdy vyhrál a proč a ve které minutě střílil gól a pak tím udivovat své známé. Já jsem neodsuzovala tyto věci. Věděla jsem, že ta rodina to tak má. Bylo to tak správně, ale někdy v budoucnosti, když potom se řešila spousta jiných věcí, tak taky ego, pozor, slyšíte, ego, ne můj muž, můj muž je vědomí nebo byl vědomí, ale jeho ego říkalo: „Kam jsem se to přiženil.“ Přesně tak, jako vy. Ale mně to bylo jedno. Pamatujte si, že útočí na vás od toho partnera v tu chvíli pouze jeho hmotná složka a útočí do té doby, dokud vám to bude vadit. Je to jakoby výraz toho, co se odehrává, k čemu přiklání. Usmějte se. Buďte v klidu. Pokud by to šlo až vyhrotit do té fáze, že byste se třeba skutečně po čtyřiceti letech měli rozejít, a když uděláte všechno pro to, abyste zachránil vztah, vy jste asi muž, tady to tak vyznívá, tak to udělejte. A když ne, tak zase by měla přijít úleva, že teda po čtyřiceti letech už vám to nikdo říkat nebude. Cesta vede dál. Nebojte se ničeho. Buďte vždycky spokojení s tím, co teď doma mám anebo teď co doma nemám. Na tom vždycky máte vidět tu pozitivitu. Ego chce vždy obojí, to si zapamatujte. Chce i klid i ženu. Tak povolte. Ono se to vyřeší samo.

„Ivanko, můžeš prosím říct něco o duchovní rodině, pak bezpohlavní bytosti, pak narození Boha ve hmotě, že je si sám sebe vědom, duchovní pýše, co znamená být probuzený.“

Ježíš, toho je. Tak dobře.

Duchovní rodina. Takto, každá vrstva to bere jinak. Třeba vrstva magická bere duchovní rodinu pouze ty, kteří mezi sebou dělají věci ty, které jsou společné. Také bílí mágové nebo černí mágové opovrhují, tam je ještě neprojetá pýcha, tak opovrhují lidmi, kteří jsou neduchovní, ale uvědomte si, že to je iluze. Každá bytost, ať by to byla rostlina, ať by to bylo zvíře, natož lidský člověk v jakékoliv úrovni, je bytost duchovní, protože vaším základem je Duch. Takže toto je zase poznání z vyšší složky. Ano, všeho je zapotřebí si vážit, protože všechno, co tady je na této planetě, vám slouží a jste to vy sami. Jakmile sáhnete do hlíny, jakmile chodíte po Matce a už jsem vám vysvětlovala stav vašeho bytí. Pravda je taková, že nikdy o otce, matku nemůžete přijít i když hmotná složka otec, matka, za které je považujete, umírá ve svém věku. Použili jste jejich DNA. Váš Otec je Duch, který máte společný se všemi bytostmi na planetě a vaše Matka je hmotná složka, vaše tělo, přes které vyjadřujete vztah sami k sobě ve zbytku planety.

Já jsem jednou byla na zahrádce, okopávaly jsme s maminkou. Maminka seděla na židličce a já jsem měla ruce strčené do hlíny a najednou jsem viděla jak, i když ta maminka vlastně jednou odloží to tělo a to se promění v prach, že nikdy o ni nepřijdu. Kdekoli budu chodit a kamkoli zase strčím ruce do hlíny, vždycky tam ta moje maminka bude. Bude tam to, co nás spojuje. Náš společný duch. To předání co mi předala, co jsme se spolu naučily a bude tam i fyzicky, protože tady vše stoprocentně jedno jediné jest. Takže vidíte, jak v každé té úrovni se mění tento pojem té duchovní roviny, ano, každý schod, každá třída má své pravdy, které bude respektovat. V této chvíli na planetě je toto nejvyšším schodem, ale vývoj se nezastaví. Přijdou další pravdy, které budou zase výraznější, významnější a budete se tak pohybovat zase směrem k vyšším dimenzím, které přijdou přirozeně. Ale už se ničeho nemusíte pak bát. Vaše Božství vás vždy zklidní. Budete vědět, kam kráčíte a kdo jste. Do této chvíle ve 3D jste to nevěděli. Měli jste strach a byli jste zmatení. Napřed se potřebujete ucelit. Pak smíte odcházet do vyšších rovin. To ucelení je důležité a nedá se přeskočit, k čemuž vás nabádá magický stav.

Bezpohlavní bytosti. Pozor, teď to vezmu duchovně, ano? Vy sami jste bezpohlavní bytosti. Člověk, který dojde stavu Boha, v něm se ucelí přesně tak, jak jsem před chvílkou o tom mluvila, přesně padesát a padesát procent. Polovina vašeho mužství a ženství je v rovnováze. Vážíte si veškerých druhých pohlaví. To znamená, když jste žena, vážíte si mužského pohlaví, když jste muž, vážíte si ženského pohlaví. Nebojujete proti němu. Prožíváte vše v Duchu. To znamená, víte, kým je druhý člověk, ať je to muž nebo žena, a je to vědomí. Hmotná složka slouží pouze jako nosič k rozmnožení, to znamená, k pokračování civilizace na této planetě, která vlastně prorůstá DNA tím, jak se rodí noví jedinci a staří umírají. My se prorůstáme, když letíme vlastně tou časoprostorovou křivkou. Tohle to je pravda. Takže vidíte, že ten pohled je úplně jiný. Takže člověk v 5D už ví, že je bezpohlavní. Teď vás asi zklamám, jestliže někteří prožíváte ještě takové ty stavy potěšení ze sexuality. Užívejte si to jako hmotná složka. Ale už tomu nebudete přidávat takový důraz. Někdy se bude snažit vaše hmotná složka, hmotné vědomí vás strhnout do těch blažeností, které prožíváte při vyvrcholení, ale je to pouze nabídka k uhnutí. Budete, nebojte se, budete se furt rozmnožovat. Budete to mít rádi, ale nebudete prožívat už tak, jako jste to prožívali v minulosti. Ale musí to

přijít samo, ne abyste z vůle člověka řekli: „a končím.“ Ne, prosím vás, k tomu vás nenabádám. Máte žít s radostí. A to patří taky do radosti života.

Narození Boha ve hmotě. Je si sám sebe vědom. Pamatujte si, třeba Ježíš při narození v tom dětském věku, tam se děly zázraky, ale bez vědomí jeho. Ten duch byl už ucelený, ale také věděl a čekal. A to bylo nastaveno v jeho hmotném těle v DNA, kdy vlastně proběhlo všechno až do jeho třiceti let, až když byl vlastně pokřtěn Janem, což bylo znamení. Období tří let, které následovaly, byly velmi důležité pro stav a vývoj a osud planety. Takže tyto děje byly důležité. Tyto tři roky byly důležité. Otec, matka věděli, co se bude dít. Marie tak i svou reakcí potvrdila přijetí. Ano, i když to bylo velmi dramatické, tam jí byl ukázaný vlastně děj osudu. Takže lidé okolo Krista věděli. Nicméně i učedníci tenkrát ještě byli neznalí a praxi neznali. Ti se teprve učili. Byli to učedníci. Měli zde roznést ve svých dalších generacích a pokoleních a předávat si zkušenosti dál a vyšší. Nicméně hra této hry, která byla tady před dvěma tisíci lety zahrána, byla jednou z nejdůležitějších událostí této planety, protože předurčovala děj, který dnes probíhá a je pokračováním. Takže vy až teď se překlenete do 5D, tak to Božství to už bude vědět, ale bude to až v 5D stavu. Děti, které se rodily v období 3D planety, tak tam byly různé stupně. Víte, je čas, kdy ta planeta jako když mávne kouzelným proutkem, bude jiná. Ještě dnes a nějaký čas bude trvat tak zvaná přísnost Kristova.

Už jsem vám vysvětlovala, co to znamená. Je to velmi důležité. Zkuste si představit, že jste mým protihráčem a budete mi nějakým způsobem jako Ivě ubližovat. Třeba budete ten buldozer na třetí čakře a budete mě hrnout. Stav bílého mága je, že sklopím hlavu. Budu ustupovat, protože chci být dobrý, ale bude mě to strašně štvat. Tehdy, pozor, jak ten bílý mág ubližuje sám sobě, protože má odpor k tomu, co se mu děje, je tam silný egoismus, protože chce jít do nebe, tak chce být hodný, nechce útočit, nechá si nadělat na hlavu. Je dobrý, uznává dobro. Zlo považuje za špatné. Tím umožňuje tomu člověku to hrnutí, a pozor, stav Krista je, že já vím, že ten člověk je vědomý. Není reakce jeho těla a on si ubližuje tím, že hrne Ivu. Takže mi nevadí, že on to dělá, ale já mu nastavím hranici. Tím ho miluji. Protože já vím, že on sám sobě činí, on to neví. Tohle je krátká doba, dejme tomu dvě desítky let, než vám tyto věci dojdou, protože tady vlastně tomu člověku pomáhám. Pomáhám sám sobě. Jsem bez negativní emoce. Ale nedovolím mu, aby on sám sobě ne mně, mně neublíží, sobě, protože jeho to dožene. A nebojte se, někdy můžete i houknout na něj. Zadupat, cokoliv udělat jakékoliv bububu. Vyzkoušet to, jestli on zabere, ale lekne se a věřte mi, že tím mu pomůžete. Ne tím, že budete ustupovat. Nicméně tento stav bude trvat jenom skutečně nějaký čas, protože později, když proběhne čas a mnozí pochopí a vyvinou se, tak tady zůstane skutečně jenom stav 5D vývojově na planetě, ostatní postupně vymřou, tak už nebude na koho dělat bububu. Na to se těšte.

Duchovní pýcha se objevuje pouze ve fázi 3D, kde Satan nabízí různé úrovně. Vezměte si třeba, černí mágové si neumí poradit s mocí. Kolik lidí znáte ve svém okolí, kteří dostali třeba šanci být někde šéfové nebo dozorcí a najednou začali ze své pozice, z té silné pozice rozhodovat třeba i o životech druhých lidí. Různě je týrat, útočit na ně, stouplo jim sebevědomí. To se objevuje i v politice, samozřejmě. Ten člověk třeba je

obyčejným a najednou se dostane do určité pozice a obrovsky zpsychne. Pak je fáze v bílé magii duchovní pýchy. Tam už ten černý mág, když se pohybuje dlouhou dobu v černé magii, tak najednou už toho má dost toho střílení. To je jak kovbojka, pif, paf, to je furt do nekonečna. Už toho má dost. On se unaví. To je takové to dno, takže on se rozhodne být dobrým. Odchází vývojově do bílé magie a tady dostane od hmotné složky dar, buď nějaký druh léčení, nějaký um, který druzí nemají a tím, že to dostane, má pocit, že je vyvoleným, že může zachraňovat svět. Že je jedinečným. A neví ještě, že tady neexistují špatné věci. Že věci jsou, tak jak jsou. Jenom my je za dobré a špatné považujeme. A tím, že on je dobrý, předvádí se svým umem. Myslí si, že pomáhá a spasí svět. Tím se jeho složka, která se jmenuje Duše, to znamená složka, která patří k hmotné podstatě, ale pozor, nemá dost zkušeností, až když se naplní sto procent zkušeností ve 3D stává se Duše tak zvaně Duchem a v oddělenosti zaniká. Do teď jste si mysleli, že jste Duši měli, ale je to vlastně původní Duch, který má jenom krátkou časoprostorovou křivku. To znamená, nesplnil celých sto procent zkušeností. Takže vy si pořád myslíte a jste tak zvaně Duši oddělení. Později zjistíte, že jste si to museli myslet, že máte Duši, protože byste nedokázali bez tohoto stavu existovat. Ale všechno vlastně činil jediný Duch, kterým jste. Stav pýchy, vidíte to, ještě je, že si oni myslí, že jsou jinou realitou. Pořád jsou hmotnou složkou se jménem, takže si potřebují prožít, že jsou výjimeční. Skutečná vaše realita je jediné Božství v Duchu. Ta hra, kterou jste si na sebe oblékli, je pouze nastavena proto, abyste pochopili, že každý máme stejnou hodnotu. Ať hrajeme kohokoliv, neboť jsme v té fázi potřební pro své okolí na vyučování a druzí nám. Takže tohle je rozdíl.

Co znamená být probuzený?

Probuzený je termín, který se objevuje ve třetí dimenzi a je to vlastně osoba, která žila nějaký čas, třeba v dětství. Dá se říct, že možná svým způsobem také patřím do této kategorie, protože jsem se narodila v roce 1959. Základy jsem v sobě měla. Tam se objevovaly fáze, kdy jsem letěla na planetu, ale nemohla jsem mluvit. Nicméně, na spoustu věci jsem si tak zvaně nevzpomněla. Bylo to záhodné, protože by to těch 40 let mlčení bylo pro mě dlouhé. Ale pak po těch 40 ti letech se objevily v mém osudu děje, které byly naplánované. Bylo tam těch dějů více. Bylo tam smrt mého tatínka. Pak tam byl umělý zásah, kdy mě dějem těla vyšší dimenzní složky mé vlastní bytosti, prosím vás vy v sobě máte všechny vyšší bytosti, na které doletíte tou planetou. Ty jsou vaše. A protože dimenze si pomáhají, ony jsou také složkou jediného Božství, celý vesmír je jediné tělo, tak vlastně je to všechno propojené. Takže tyto složky dimenzní, každá dimenze podává pomocnou ruku té nižší dimenzi v období, kdy je to zapotřebí, to znamená v tak zvané sudé dimenzi. V té krátké informační. To znamená, že se počítá s tím, že dutina Iva bude naplněna vlastně Duchem, který začne mluvit, až se otevře zámek v těle Iva. To je časově nastavené pro čas, abych nezačala mluvit dřív nebo později. Tak tomu se říká probuzení, protože v té době ty vyšší dimenzní moje složky mi přišly sundávat závoje, které mělo tělo, neboli egoismy, které tam ještě jakoby závoje byly. A to se spustilo to otevření. Většinou se to spouští nějakým zážitkem. U mě to byla taková ta bouračka, jak jsem vyprávěla, že do nás narazilo to auto. Nic se nikomu nestalo a já jsem viděla ty dva červené body na páteři, které byly. Tomu se také říká

probuzený. Je to v úseku života, kdy najednou ve 3D třeba stavu, já už jsem na přechodu do 5D, ale lidé, kteří žili v té 3D, tak byli třeba nějakou události nebo zásahem, který byl nastavený v ději jejich stupně vývojového, byli najednou vědomí. A pak toho využívají ku prospěchu všech, pozor.

„Měla jsem pěkný vztah s matkou. Teď je všechno úplně jinak. Měla jsem v DNA, že se to změní? Například, že až budu mít 42 let, najednou bum a vše se otočí. Už teď je dané, zda se to dá do pořádku anebo už nedá a my si budeme odžívat v následném životě znovu jako matka a dcera podobné situace? Děkuji, Ela.“

Ano, Elo. Děj osudu vám je nastavený a je počítáno s tím, že v určitém bodě v časoprostorové křivce, to znamená v době, kdy se to odehrálo, kdy jste se jakoby třeba nepohodly nebo něco se přihodilo, se něco odehraje. A teď, prosím vás, nebědujte. Vaše vědomí Boha to chtělo, obou dvou složek a je jedno, kde jste vy vývojově a kde je maminka. Vy potřebujete prokázat přijetí. Jestliže se to stát mělo, vy jako Božství jste si to naplánovala. Ono je lehké prokazovat, že jsem Bůh, když se nic neděje. Ale když jsou těžké situace, které přicházejí a máte je v osudu nastavené, tak vy to potřebuje prožít. V prvním kroku přijměte ten děj, že to tak je. A pozor, vy i s tou maminkou, i kdybyste se třeba nikdy nesetkaly. Ale kdyby to bylo až tak dramatické, že se nikdy nesejdete, tak i toto musíte vyřešit jenom přijetím. Pak odejdete, byť i z neuzavřeného stavu, čistá. Maminka totiž má právo na svou reakci, protože v jejím těle je nastavená reakce tohoto těla, takže vy musíte přijmout reakci maminky, takovou jaká je, bez odporu. Jenom se soucitem. Její vědomí je vaše. Když na ní budete myslet se soucitem, neoddělíte se od jejího vědomí. A pozor, tehdy máte největší šanci na to usmíření. Pozor, kdyby její hmotná složka přišla, jakože se stát může, nebo dovolila, abyste se přiblížili, a pozor, i usmíření takové, kdy se nikdy už do konce života třeba nesejdete, ale tím, že nebudete odporovat, nebude vám překážet situace, která se děje, budete jí neustále milovat, ať vám bude nabízet vaše tělo jakýkoliv odpor ať situační anebo hmotný děj, tehdy vy vyjdete čistá. Stát se ale může, když se neoddělíte od toho vědomí, to znamená, nebudete mít k tomuto ději žádnou negativní emoci, že se to urovná i v tom hmotném těle. Takže- nevyhlízejte. Už je to hotové. Už když jste se narodili, bylo to vyřešeno a bylo to vyřešeno tak, jak to dopadne. Děj hmotného těla je nastavený i ve fázi, kdy dvě hmotné složky i třeba odcházejí jinak, že ona je starší generace, takže v tu dobu, kterou spolu procházíte, je tento vztah nastavený k ději a hlavně k přijetí. Lidé, kteří si myslí: „Já jsem se s tím člověkem neusmířil a on zemřel.“, a teď jsou zoufalí, že to někde bude v budoucnosti pokračovat, to je odpor v přítomné chvíli. To znamená, vy to odmítáte a tím se blokuje. Zase myslíte jenom na sebe, aby někde něco nepokračovalo, ale tím přijímáte na sebe zase karmu hmotného těla. Karma nikdy nebyla vaše. Cpe vás do karmy vaše hmotné vědomí, kdy vyšle odpor k čemukoliv, co se děje. A vy si ho přijmete. Ne, děj byl nastaven tak, že moje maminka na mě něco odmítla. Je to můj respekt k jejímu názoru. Já čas od času vyzkouším, jestli se mohu přiblížit. Když mi to nedovolí, nebudu bědovat. Zase za čas to zkusím. To je vše, co pro to můžete udělat. A i takto můžete zůstat čistá. Žádné argumenty, ona nemá pravdu. Ne, ona to vidí, tak jak to vidí. Je to vaše společná vůle. Bacha na to.

„Milá Ivanko, pochopila jsem správně, vše je dané? Vybíráme si rodiče, partnera, zkrátka vše je hotové už při našem narození.“

Ano.

„Takže je dané i to, jak zareagujeme?“

Ano, to je dané.

„Když mě opustí partner, že budu plakat, plakat a plakat a klást si otázky, proč, proč a proč a litovat se?“

Ano, to je také nastavené.

„I to, že se bude platit výživné na děti a nebude je chtít navštěvovat?“

Ano. I to je dané. Abyste měla proč plakat.

„Dále, že syn bude utíkat ze školy jako prvňáček, aby zkontroloval, zda jsem doma? Zda jsem neodešla?“

Ano a žádné lítosti nad synem, bacha, to je důležité.

„Zkontroluje je, dá pusu a vrátí se zpět. Přesně to tak muselo být? Děkuji, Ela.“

Ano, přesně tak to muselo být.

A teď, vy to potřebujete přijmout. To je strašně důležitý krok. Přijímáte to tím, že nelitujete své dítě a jenom v klidu a trpělivosti mu dáte najevo, že budete vždycky u něj, když vás bude potřebovat a že není důvod se bát. A že taky tatínek má život, který si zvolil dál a je to jeho právo. To znamená, že má toho otce respektovat, jestliže chce nebo nechce navštěvovat děti. A vysvětlit mu, že to nevádí, že má tátu milovat, protože když ho odsoudí, jeho tělo bude dělat stejné věci v budoucnosti. Vy totiž toho muže a partnera máte neustále s sebou. Děj je nastaven ve vašem osudu právě proto, že někde v minulosti, v minulé inkarnaci, jste tohle nezvládla. Vy, sama sebe učíte jako Božství ve hmotné složce dějem, který jste si vybrala osudem oblečeným na sebe. Také máte nastaveno, že když vás v minulosti někdy opustil partner, že jste plakala a plakala a plakala, deptáte tím děti. I ty děti budou brečet. Vy jim ukazujete ten děj. Proto to dítě brečí a utíká vás kontrolovat domů. Jestliže milujete své vědomí ve svém muži a svém dítěti, tak mu nebudete ukazovat odpory svého těla a budete jenom řešit věci. To nevádí, že nás tatínek opustil. Každý má právo na svůj děj a rozhodnout se. Stačí respekt. Já nebudu plakat, protože svému dítěti neukazuji odpor, který tady přináší. A přinášel by mu blok, takže on by byl také lítostivý a pokračoval by. Já mu ukážu s úsměvem, že žít se dá dál spokojeně i bez jednoho rodinného příslušníka. On totiž, když k němu nenajde ten odpor, který vlastně podporujete tou lítostí, on vás lituje, takže podporujete jeho egoismus, tak tím v budoucím jeho životě bude zažívat podobné věci. Bůh je silný. Z velké lásky svému dítěti ukážu, že můžeme žít spokojený a krásný život, přesto, že nás někdo zdánlivě opustil. Ale my nesmíme opustit jeho ve vědomí

soucitem, protože tomu člověku se to jednou vrátí. Váš syn, když ho odsoudí z lítosti nad vámi, nad vaší reakcí, tak bude mít podobný osud. A zase ho někdo v budoucnu opustí. Všechny odpory se opakují, protože vy se učíte hledat Boha. Teprve tehdy, kdy si nepřevzmete tyto všechny odpory z běhu vašeho osudu, vždycky jste byli Bohem, teprve pak převzmete vládu. Co vám pomůže, že budete brečet a brečet a brečet? Nic. Naučíte své děti dalšímu pokračování ve fázi hmotné roviny. Ničeho jiného nedosáhnete. Anebo se z toho budete umět vymanit.

Já vám moc děkuji. Ten konec se mi teď zdál dramatický. Já se omlouvám. Já jsem vás musela vyděsit. To bylo takové to bu bu bu, abyste nebrečeli, abyste zbytečně nevyváděli. To nic není. Jestli chcete zastavit vládu hmoty nad vámi, tak to potřebujete pochopit. Tak vám to ta Iva zkrátka zahrála. Miluji vás. Mějte se hezky.